

๒

ทิศทางทางยุทธศาสตร์ และการวางแผนการปฏิบัติ การรวม

“ในระดับมหายุทธศาสตร์นั้น การจัดการสงครามต้องมีการมองที่ยาวไกล และจะต้องคำนึงถึงสภาวะสันติภาพที่ดีติดตามมาด้วย”

๑. ภาพรวมของการวางแผนและคำแนะนำทางยุทธศาสตร์

ก. การวางแผนร่วมเป็นแนวทางของสภาวะสุดท้าย แผนและคำสั่งการรวมถูกพัฒนาด้วยผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ และทางทหารภายในใจผู้บังคับบัญชา และผู้วางแผน ได้รับความเข้าใจของผลลัพธ์สุดท้ายเหล่านั้นจากคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ คำแนะนำทางยุทธศาสตร์มาจากหลากหลายรูปแบบ และจัดเตรียม ความมุ่งหมาย และขอบเขตของการวางแผนการปฏิบัติการการรวม นักวางแผน การปฏิบัติการการรวมต้องรู้ว่าที่ไหน ต้องมองหาคำแนะนำที่จะมั่นใจได้ว่าจะยึดโยงอย่างเหนียวแน่นกับลำดับความสำคัญในระดับชาติ และถูกกำหนดทิศทางไปยังการบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายด้านความมั่นคงแห่งชาติ

ข. การวางแผน การปฏิบัติการรบรวมเป็นกระบวนการที่ปรับตัวได้ มันเกิดขึ้นในเครือข่ายภาวะแวดล้อมที่มีความร่วมมือกัน ที่ต้องการ การสนทนาแลกเปลี่ยน ระหว่างผู้นำระดับสูง, การพัฒนาแผนแบบคู่ขนาน และเกิดขึ้นพร้อมกัน, และความร่วมมือไปยังหลายระดับของการวางแผน คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน และการประสานงานที่บ่งชี้ขึ้นระหว่าง ผู้นำระดับสูง และผู้วางแผน ช่วยเหลือสนับสนุนกันแต่เริ่ม, แลกเปลี่ยน ความเข้าใจของปัญหาในสถานะการปฏิบัติการที่ซับซ้อน, ผลลัพธ์สุดท้าย ทางยุทธศาสตร์ และทางทหาร, วัตถุประสงค์, ภารกิจ, สมมุติฐานในการ วางแผน, ข้อพิจารณา, ความเสี่ยง และปัจจัย คำแนะนำหลัก อื่นๆ เหล่านี้ อำนาจความสะดวกในการตอบสนองต่อการแก้ไขเพิ่มเติม และการพัฒนา แผน, ได้มาซึ่งแผนที่ทันสมัย และแน่นอน การกำหนดขอบเขตในการพัฒนา แผนนั้น ประกอบด้วย ความหลากหลายที่สามารถปรับแผนได้, ทางเลือก ที่อ่อนตัว สำหรับผู้บังคับบัญชา และในกรณีของแผนที่ถูกรับมอบกิจ แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม ที่เป็ความเร่งด่วนสูงสุด สำหรับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในการพิจารณา

ค. ผู้บัญชาการกองกำลังรบรวมและฝ่ายเสนาธิการควร จะพิจารณาว่าทำอะไรที่จะเชื่อมโยงหุ้นส่วนหลายชาติ, ระหว่างองค์กร, และองค์กรระหว่างรัฐที่สำคัญ และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ ในกระบวนการวางแผน, ทำอะไรที่จะให้การปฏิบัติการของกองกำลังรบรวมมีการประสานงาน และสอดคล้องกันกับองค์กรเหล่านี้, การปฏิบัติการทางทหาร และความ ต้องการทรัพยากร เพื่อในการบรรลุเป้าหมายในพันธกิจหน้าที่ของตน, ที่สอดคล้องกันกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่มีอยู่ โดยผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการจำเป็นต้องพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติ การรบรวม

ง. สำหรับบทนี้ ได้แนะนำบางส่วนของแหล่งข้อมูลหลักของคำแนะนำในการวางแผนที่เป็นไปได้ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการยังใช้ข้อมูลเกี่ยวกับว่าทำอะไรที่ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการจะใช้ระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้สามารถที่จะใช้คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ และคำแนะนำทางยุทธการกับกลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วม เพื่อที่จะผลิตแผน และคำสั่งการปฏิบัติการร่วม และท้ายที่สุด สามารถอธิบายเกี่ยวกับทำอะไร ในการบูรณาการกระทรวงต่างๆ หน่วยงานราชการ และหุ้นส่วนหลายชาติ เข้าสู่ความพยายามในการวางแผนการรบร่วมโดยรวม

ตอนที่ ๑ ประเทศชาติ, การป้องกันประเทศ และคำแนะนำทางทหาร

๒. กล่าวนำ

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ถูกพัฒนาโดย **สภาความมั่นคงแห่งชาติ** และได้รับการอนุมัติโดยประธานาธิบดี, **สภาความมั่นคงแห่งชาติ** เป็นเวทีหลักของประธานาธิบดีในการพิจารณาสถานการณ์ความมั่นคงแห่งชาติ และนโยบายด้านการต่างประเทศ กับที่ปรึกษาความมั่นคงแห่งชาติระดับสูง และคณะรัฐมนตรี, การตัดสินใจของ **สภาความมั่นคงแห่งชาติ** อาจจะสั่งการโดยตรงไปยังสมาชิกของกระทรวง หรือหน่วยงานราชการประธานาธิบดี ในฐานะประธาน**สภาความมั่นคงแห่งชาติ**, ผู้เข้าร่วมประชุมตามปกติ (ทั้งที่เป็นตามกฎหมาย และไม่เป็นทางการ) คือ รองประธานาธิบดี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ, และรองประธานาธิบดีฝ่ายความมั่นคง ประธานคณะเสนาธิการร่วม เป็นที่ปรึกษาทางทหารตามกฎหมายให้กับ **สภาความมั่นคงแห่งชาติ** และผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ เป็นที่ปรึกษาทางด้านการข่าวสำหรับในส่วนของกระทรวงกลาโหม การตัดสินใจของประธานาธิบดีจะขับเคลื่อนเป็นคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ ถูกออกประกาศใช้เป็นกฎหมาย โดยสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และถูกกลั่นกรอง โดยแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม เพื่อที่จะดำเนินการตามรหัสสหรัฐอเมริกาคำที่ ๑๐ ว่าด้วยการใช้กำลังทหาร (Title 10, USC) ซึ่งเป็นความรับผิดชอบตามกฎหมาย ประธานคณะเสนาธิการร่วม จะใช้แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม เพื่อในการจัดโครงสร้างอย่างเป็นทางการในการจัดวางจุดหมายสุดท้าย (ends) หนทาง/วิธีการ (ways) และเครื่องมือ (means) และเพื่อจะระบุการลดความเสี่ยงทางทหารในการที่จะปรับขอบเขตการประเมินผลที่ดีที่สุด, คำแนะนำ และทิศทางของกองกำลังรบสำหรับประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งส่วนของตอนนี้จะอธิบายเอกสารคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ และข้อพิจารณาอื่นๆ

๓. ระบบสภาความมั่นคงแห่งชาติ

ระบบสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นเวทีหลักสำหรับการปรึกษาหารือระหว่างหน่วยงานความมั่นคงของชาติ ในเรื่องของประเด็นนโยบาย ความมั่นคงที่ต้องการการตัดสินใจของประธานาธิบดี นอกจากนี้ ในการประชุมของสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่มีประธานาธิบดีเป็นประธานองค์กรในปัจจุบันของสภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วยคณะกรรมการ

ด้านการบริหาร และอนุกรรมการผู้ช่วย ตลอดจนคณะกรรมการด้านนโยบายระหว่างประเทศ ประเด็นเฉพาะระหว่างกลุ่มทำงานจะสนับสนุนคณะกรรมการระดับสูงเหล่านี้ แม้ว่าโครงสร้างที่แท้จริงของสภาความมั่นคงแห่งชาติจะแตกต่างกันออกไป ระหว่างการบริหาร, จุดมุ่งหมายคือการพัฒนา และปรับปรุงประเด็นต่างๆ ในขณะที่พยายามจัดฉันทามติระหว่างหน่วยงานที่ตามลำดับความสำคัญ ก่อนที่จะส่งไปให้ประธานาธิบดีในการตัดสินใจสภาความมั่นคงแห่งชาติ เตรียมความพร้อมคำแนะนำด้านความมั่นคงแห่งชาติที่ได้รับการอนุมัติจากประธานาธิบดี กลายเป็นนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ และเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติการตัดสินใจต่อนโยบายเหล่านี้ จะใช้เป็นแนวทางสำหรับการวางแผนทางทหาร และโครงการต่างๆทางทหาร

สำหรับคำแนะนำเพิ่มเติมให้ดูที่ PPD-1, องค์การของระบบความมั่นคงแห่งชาติ และคำแนะนำประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCSI) 5715.01B, การมีส่วนร่วมของฝ่ายเสนาธิการร่วมระหว่างหน่วยงานด้านความมั่นคง

๔. ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ

ก. ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ เป็นรายงานเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง มีความต้องการในการจัดทำครอบคลุมทุกปี โดยรหัสสหรัฐอเมริกา บทที่ ๕๐ ตอนที่ 404 a (Title 50, USC, Section 404a) ได้ถูกจัดเตรียมขึ้นโดยผู้บริหารระดับสูงของรัฐบาลสำหรับรัฐสภา และโครงร่างของความเกี่ยวข้องหลักในด้านความมั่นคงแห่งชาติของ

สหรัฐอเมริกา และแผนการบริหารจัดการจะอย่างไรที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ โดยการใช้เครื่องมือทั้งหมดของพลังอำนาจแห่งชาติ เอกสารนี้มีความมุ่งหมายในเนื้อหา และการนำไปสู่การปฏิบัติ ต้องอาศัยคำแนะนำอย่างละเอียดในเอกสารสนับสนุน (ยกตัวอย่างเช่น ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ คำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ และยุทธศาสตร์ทหาร)

ข. ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมและฝ่ายเสนาธิการได้รับนโยบายที่ครอบคลุมของชาติมาจากยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ และจำเป็นต้องตรวจสอบว่ามีแหล่งข้อมูลอื่นๆ ทางทหาร และจากกระทรวงกลาโหม สำหรับการกลั่นกรองให้ออกมาเป็นแนวทางหรือคำแนะนำ ถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติมีความต้องการกำหนดเป็นรายปี แต่โดยปกติแล้วมันไม่ได้รับการปรับปรุงเป็นเวลาหลายปีในแต่ละครั้ง และอาจจะถูกแทนที่โดยเอกสารด้านยุทธศาสตร์อื่นๆ และแถลงการณ์นโยบาย

๕. กระทรวงกลาโหม

ก. ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ จะมีทิศทางมาจากยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ และเป็นข้อมูลในการจัดทำยุทธศาสตร์ทหาร จะใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างการมอบอำนาจทางกฎหมาย จากการทบทวนนโยบายการป้องกันประเทศในวาระ ๔ ปี ที่มุ่งเน้นไปที่ยุทธศาสตร์ของกระทรวงกลาโหม ชัดความสามารถ และกำลังรบในการปฏิบัติการของปัจจุบัน และอนาคตในยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศจะกล่าวถึง ว่าทำอย่างไรที่กองกำลังรบของสหรัฐอเมริกาจะสู้รบ และเอาชนะสงครามของอเมริกา ตลอดจนอธิบายถึงกระทรวงกลาโหมจะอย่างไรที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ นอกจากนี้

มันยังถูกนำไปใช้ในการกำหนดกรอบการทำงาน สำหรับคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ของกระทรวงกลาโหมอื่นๆ โดยเฉพาะในการวางแผนประณีต, การพัฒนากำลังรบ และการข่าวกรอง

ข. การทบทวนนโยบายการป้องกันประเทศในวงรอบ ๔ ปี
กฎหมายที่มีอยู่ ต้องการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในการดำเนินการทบทวนนโยบายการป้องกันประเทศในวงรอบ ๔ ปี และส่งรายงานการทบทวนนโยบายการป้องกันประเทศในวงรอบ ๔ ปี ไปยังรัฐสภาทุกๆ วงรอบ ๔ ปี การทบทวนนโยบายการป้องกันประเทศในวงรอบ ๔ ปี เชื่อมต่อยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติล่าสุด โดยการกำหนดโครงสร้างกำลังรบ, แผนที่มีความทันสมัย และการวางแผนด้านงบประมาณที่จัดสรรให้การปฏิบัติทางทหาร ที่จะปฏิบัติการประสบความสำเร็จเต็มย่านของภารกิจ ภายใต้ยุทธศาสตร์นั้น รายงานประกอบไปด้วยการประเมินค่าโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและประธานคณะเสนาธิการร่วม ของขีดความสามารถทางทหารที่จะประสบความสำเร็จในการปฏิบัติของภารกิจ ตั้งแต่ระดับต่ำ จนถึงปานกลางของความเสี่ยงภายใต้การวางแผนงบประมาณที่คาดการณ์ไว้แล้ว

ค. แผนบัญชาการรวม แผนบัญชาการรวม ซึ่งลงนามโดยประธานาธิบดี จะเป็นพื้นฐานการแนะนำผู้บังคับหน่วยกำลังรบทั้งหมด แผนบัญชาการรวม กำหนดภารกิจ และความรับผิดชอบของกองบัญชาการกำลังรบ กำหนดการมอบหมายของกำลังรบระบุขอบเขตความรับผิดชอบทางภูมิศาสตร์สำหรับผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์ และกำหนดความรับผิดชอบเฉพาะสำหรับผู้บัญชาการกำลังรบทางพันธกิจ โครงสร้างกองบัญชาการรวมถูกระบุในแผนบัญชาการรวม โดยมีการจัดที่มีความ

ยึดหยุ่นอ่อนตัว และเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็นที่จะรองรับการพัฒนา ความต้องการด้านความมั่นคงแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา รหัสสหรัฐอเมริกา บทที่ ๑๐ ตอนที่ ๑๖๑ (Title 10, USC, Section 161) มอบกิจให้ประธาน คณะเสนาธิการร่วม ดำเนินการทบทวนแผนบัญชาการรวม “ไม่น้อยกว่า ทุก ๒ ปี” และส่งข้อเสนอแนะที่เปลี่ยนแปลงไปยังประธานาธิบดี ผ่านทาง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เอกสารนี้ให้คำแนะนำโดยทั่วไปว่าผู้บังคับ หน่วยกำลังรบ และนักวางแผน สามารถใช้เพื่อหากิจและภารกิจในช่วง ของการพัฒนา และแก้ไขแผนบัญชาการรวม

ง. คำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ คำแนะนำในการใช้หน่วย กำลังรบให้แนวทางสำหรับห้วงระยะเวลา ๒ ปี ไปยังกองบัญชาการกำลังรบ สำหรับการวางแผนการปฏิบัติ การจัดการการจัดกำลังความร่วมมือ ด้านความมั่นคง และทำที่ในการวางแผน คำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ เป็นวิธีการที่ผ่านไปยังสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในการ แปลชุดลำดับความสำคัญทางยุทธศาสตร์ ในยุทธศาสตร์ความมั่นคง แห่งชาติ ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ การทบทวนนโยบายการป้องกัน ประเทศในวงรอบ ๔ ปี ในการนำทิศทางทางยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ สำหรับกิจกรรมในการปฏิบัติทางยุทธการได้รวมเป็นหนึ่งเดียว และ บูรณาการคำแนะนำในการวางแผนของกระทรวงกลาโหมที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติ และกิจกรรมทางทหารอื่นๆ เข้าเป็นแนวทางเดียวกัน โดย ครอบคลุมในเอกสารคำแนะนำ ได้ถูกแทนที่คำแนะนำของกระทรวงกลาโหม ก่อนหน้าที่จะถูกประกาศใช้ ผ่านการให้คำแนะนำในการวางแผนเผชิญเหตุ คำแนะนำความร่วมมือด้านความมั่นคง คำแนะนำทางด้านนโยบายสำหรับ การใช้อาวุธนิวเคลียร์ และบันทึกความเข้าใจด้านนโยบายต่างๆ การจัดการ

กำลังรบทั่วโลก และท่าทีการป้องกันทั่วโลก คำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ เป็นเอกสารที่จำเป็นสำหรับนักวางแผนของกองบัญชาการกำลังรบในการที่ใช้ผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ สำหรับการวางแผนประเด็นของการวางแผนการทัพ และการวางแผนเผชิญเหตุ นอกจากนี้ยังกำหนดระดับรายละเอียดของการวางแผน รวมทั้งสมมติฐานที่จำเป็นต้องพิจารณาในระหว่างการพัฒนาแผน

(๑) แผนการทัพ (Campaign Plan) แผนการทัพทั่วโลก และ แผนการทัพในยุทธบริเวณ เป็นหัวใจสำคัญของการสร้างการวางแผน และ “การปฏิบัติการ” ยุทธบริเวณของกองบัญชาการกำลังรบ หรือยุทธศาสตร์ทางด้านพันธกิจ แผนการทัพควรที่จะมุ่งเน้นไปที่การบัญชาการของกิจกรรมความมั่นคงของรัฐที่รวมถึงการปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง, การสู้รบทางทหาร, ความร่วมมือด้านความมั่นคง, การป้องกันปราม และกิจกรรมการปรับสภาพแวดล้อม และกิจกรรมในการป้องกันอื่นๆ แผนการทัพใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนสำหรับการเชื่อมโยงกิจกรรม ปรับแต่งสภาพความมั่นคงของรัฐ เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร และทางยุทธศาสตร์

(๒) แผนเผชิญเหตุ คำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ มีแนวทางในการพัฒนาแผนเผชิญเหตุ ซึ่งจะกล่าวถึงภัยคุกคามที่อาจจะเกิดขึ้นที่จะทำให้ผลลัพธ์สุดท้ายหนึ่งอย่าง หรือมากกว่า อยู่ในความเสี่ยง ทั้งนี้เพื่อเป็นหนทางกำกับการประกันการปฏิบัติการทางทหาร แผนเผชิญเหตุสร้างขึ้นเพื่ออธิบายถึงความเป็นไปได้ที่อาจจะเกิดขึ้น และอาจเป็นเหตุให้กิจกรรมความมั่นคงของรัฐประสบความล้มเหลวในการป้องกันการรุกรานทำให้เกิดความไม่มั่นคงในระดับที่ใหญ่ขึ้นได้ ในปัจจัยหลักของรัฐ หรือ

ภูมิภาค หรือลดผลกระทบจากภัยพิบัติที่สำคัญ ภายใต้แนวคิดในการวางแผนการทัพของคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ แผนเผชิญเหตุเป็นแนวคิดของแผนกึ่งก้านสาขา ที่ถูกพิจารณาว่าครอบคลุมแผนการทัพได้

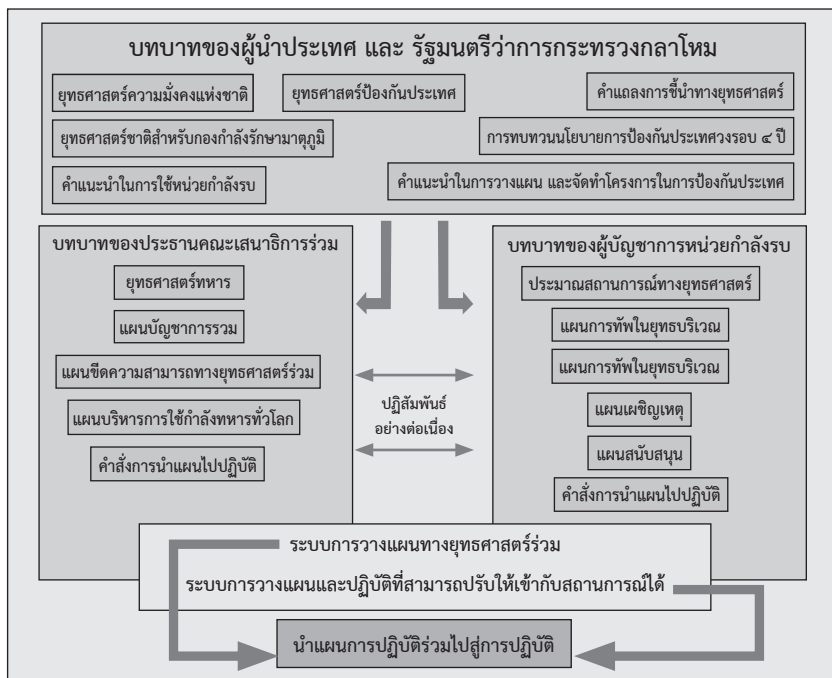
(๓) ท่าทีทั่วโลก ในการใช้ท่าทีการป้องกันทั่วโลกที่มีความกว้างของกระทรวงกลาโหม (กองกำลัง, พื้นที่ และข้อตกลง) แนวทางการปรับโครงสร้างใหม่ เพื่อรวมไปถึงรูปแบบทางยุทธศาสตร์ที่กว้าง และครอบคลุมของกระทรวงกลาโหม สำหรับการเปลี่ยนแปลงของท่าที และการวางแผนคำแนะนำ ในการวางแผนที่จะบ่งบอกถึงท่าที คำแนะนำในการวางแผนท่าทีของแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม ท่าทีทั่วโลก ได้กำหนดความต้องการสำหรับผู้บังคับหน่วยกำลังรบ เพื่อที่จะส่งแผนท่าทีของยุทธบริเวณประจำปี เพื่อที่จะสนับสนุนแผนการทัพในยุทธบริเวณ และแผนเผชิญเหตุ ท่าทีของแผนตั้งอยู่บนพื้นฐาน และกำลังรบเพื่อที่จะสร้างความมั่นใจในยุทธบริเวณ และความมั่นคงของโลก โดยตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน การเผชิญเหตุ และเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นอ่อนตัวในระดับยุทธศาสตร์

(๔) การบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลก การให้คำแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการจัดหาจากแหล่งที่มาทั่วโลกของความต้องการกำลังรบของกองบัญชาการกำลังรบ มันได้ให้กรอบการตัดสินใจ ฝ่ายเสนาธิการร่วม และผู้จัดการกองกำลังรบ ในการมอบหมาย และจัดสรรข้อเสนอแนะไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และข้อเสนอแนะการแบ่งส่วนต่างๆ ไปยังประธานคณะเสนาธิการร่วม นอกจากนี้ยังยอมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้สร้างการปฏิบัติเชิงรุกในการตัดสินใจ การบริหารจัดการกำลังรบจากความเสี่ยงที่ได้รับทราบ

๖. ระบบการวางแผนยุทธศาสตร์ร่วม

ระบบการวางแผนยุทธศาสตร์ร่วมเป็นระบบหลักที่ประธานคณะเสนาธิการร่วม ร่วมงานกับสมาชิกคนอื่นๆ ของหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการร่วม และผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ดำเนินการวางแผนประณีต และการให้คำแนะนำทางทหารกับประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผลผลิตของระบบการวางแผนยุทธศาสตร์ร่วม - ตัวอย่างเช่น ยุทธศาสตร์ทหาร และแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม - ให้แนวทาง และคำแนะนำเกี่ยวกับนโยบายทางทหาร, ยุทธศาสตร์, แผน, กำลังรบ, และความต้องการของทรัพยากร และการจัดสรรที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการนำไปปฏิบัติของยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ และการสั่งการอื่นๆ จากประธานาธิบดี และยังคงใช้เครื่องมือในการประเมินขีดความสามารถทางทหารของสหรัฐอเมริกา เพื่อที่จะประเมินความเพียงพอ และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับโครงการ และงบประมาณในปัจจุบัน และเสนอการเปลี่ยนแปลง เพื่อพิจารณาโดยประธานาธิบดี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, และรัฐสภาองค์ประกอบอื่นๆ ของระบบการวางแผนยุทธศาสตร์ร่วม, ยกตัวอย่างเช่น การประเมินค่าความเสี่ยงของประธานคณะเสนาธิการร่วม, การทบทวนยุทธศาสตร์ร่วม, และการประเมินค่าร่วม, จะทำให้การตัดสินใจ และการระบุเหตุการณ์ฉุกเฉินใหม่ๆ ที่อาจจะรับประกันการวางแผนประณีต และการได้รับแหล่งทรัพยากร จากรูปที่ ๒-๑ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำแนะนำทางยุทธศาสตร์แห่งชาติ และแผนการปฏิบัติการรบร่วม (OPLANS) ที่ถูกพัฒนาในระบบการวางแผนและการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ (APEX)

ระบบการวางแผนยุทธศาสตร์ร่วมได้อธิบายรายละเอียดไว้ใน CJCSI 3100.01B, ระบบการวางแผนยุทธศาสตร์ร่วม

รูปที่ ๒-๑ ทิศทางทางยุทธศาสตร์แห่งชาติ

ก. ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติซึ่งได้มาจากยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ การจัดลำดับความเร่งด่วน และการมุ่งเน้นความพยายามของกองกำลังของสหรัฐอเมริกา ในขณะได้อ้างอิงไปถึงคำแนะนำของประธานคณะเสนาธิการร่วมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านความมั่นคง และการปฏิบัติทางทหารที่จำเป็นเพื่อที่จะปกป้องผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติได้กำหนดวัตถุประสงค์ทางทหารของประเทศ (เช่น จุดสิ้นสุด) ทำอย่างไรที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ (เช่น หนทาง/วิธีการ) และระบุถึงขีดความ

สามารถทางทหารที่ต้องการเพื่อให้ปฏิบัติการ และบรรลุผลทางยุทธศาสตร์ (เช่น เครื่องมือ) ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติให้ความสำคัญกับกิจกรรมทางทหาร โดยกำหนดชุดของวัตถุประสงค์ทางทหารที่เชื่อมโยงกัน และแนวคิดการปฏิบัติการร่วมมาจากที่ซึ่งผู้บัญชาการเหล่าทัพ และผู้บังคับหน่วยกำลังรบระบุขีดความสามารถที่ต้องการ และเปรียบเทียบกับที่ประธานคณะเสนาธิการร่วมได้ประเมินค่าความเสี่ยงเอาไว้ ส่วนที่เป็นรองลงมาของยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ เป็นสาขาในแต่ละด้านของยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ ตัวอย่างเช่น ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ ด้านอาวุธเพื่อการสู้รบ และอาวุธทำลายล้างสูง จะพัฒนาแนวทางการสู้รบโดยใช้อาวุธทำลายล้างสูง โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ทหาร และพื้นที่ภารกิจทางทหาร กำหนดคำแนะนำในด้านหลักการ และทางยุทธศาสตร์ที่เป็นไปได้ สำหรับบทบาททางทหารในการสู้รบต่อต้านอาวุธทำลายล้างสูง

ข. แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วมเป็นเครื่องมือหลักที่มุ่งไปสู่ความรับผิดชอบในการฝึกของประธานคณะเสนาธิการร่วม สำหรับการสั่งการในการจัดเตรียมของแผนการปฏิบัติการร่วม แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วมให้คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ และการปฏิบัติการทางทหารแก่ผู้บังคับหน่วยกำลังรบผู้บัญชาการเหล่าทัพ หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ และหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนการทัพ และแผนเผชิญเหตุที่ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถทางทหารในปัจจุบัน และทำหน้าที่ในการเชื่อมโยงระหว่าง คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ที่ถูกรับไว้ในคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ และกิจกรรมในการวางแผนการรบร่วม และผลผลิตที่บรรลุผลสำเร็จตามคำแนะนำนั้น นอกเหนือไปจากการสื่อสารกับคำแนะนำในการ

วางแผนเฉพาะของกองบัญชาการกำลังรบ สำหรับการวางแผนประณีต, แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม ยังคงแปลงผลลัพธ์สุดท้ายของนโยบายทางยุทธศาสตร์ มาจากคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ ไปสู่คำแนะนำการวางแผนการทัพทางทหาร และแผนเผชิญเหตุสำหรับผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และขยายคำแนะนำเพื่อที่จะรวมถึงท่าทีการป้องกันทั่วโลก, ความร่วมมือทางด้านความมั่นคง และกิจกรรมอื่นๆ

แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม ได้อธิบายรายละเอียดไว้ใน CJCSI 3110.01G, แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม

ค. คำแนะนำในการแปลงไปสู่การปฏิบัติ การบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลก (GFMIG) คำแนะนำในการแปลงไปสู่การปฏิบัติ การบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลกเป็นเอกสารแหล่งสำคัญ สำหรับการวางแผนกำลังรบ และการปฏิบัติการ คำแนะนำในการแปลงไปสู่การปฏิบัติ การบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลก บรูณาการ การบรรจุตำแหน่ง การแบ่งมอบกำลัง และการจัดสรรข้อมูลให้อยู่ในเอกสาร **การบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลก ฉบับเดียว** **การบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลก** บรรจุกำลังตามตำแหน่ง, การแบ่งมอบกำลัง, วิธีการจัดสรร เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ, ความต้องการที่เป็นไปได้ของกำลังรบร่วม และการประเมินค่ากองกำลังรบร่วม มีข้อมูลเชิงลึก ที่ครอบคลุมเกี่ยวกับทรัพยากรทางทหารของสหรัฐฯ ที่มีอยู่ทั่วโลก และให้กระบวนการตัดสินใจแก่ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว และแม่นยำในการประเมินผลกระทบ และความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงที่นำเสนอการบรรจุกำลัง การแบ่งมอบกำลัง และการจัดสรรกำลัง ฝ่ายเสนาธิการร่วมเตรียมเอกสารกับผู้อำนวยการฝ่ายเสนาธิการร่วม

สำหรับโครงสร้างกำลังรบ, ทรัพยากร และการประเมินผล (J-8) ดูแลการบรรจุกำลัง และการแบ่งมอบกำลัง และผู้อำนวยการฝ่ายเสนาธิการร่วมฝ่ายปฏิบัติการ กำกับดูแล การจัดสรรกำลัง ซึ่งจะมีการปรับปรุงทุกๆ ๒ ปี และได้รับการอนุมัติโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม คำแนะนำในการแปลงไปสู่การปฏิบัติ การบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลก ให้วางแผนข้อมูลที่สำคัญสำหรับการจัดหาทรัพยากร ให้กับการปฏิบัติการทางทหาร และยังคงระบุทิศทางในการบรรจุกำลัง ให้กับผู้บังคับหน่วยกำลังรบระบุนะบวณการ จัดสรรกำลังที่ให้การเข้าถึง ไปยังกองกำลังที่มีอยู่ทั้งหมด (รวมถึงกำลังทหาร, กระทรวงกลาโหม, หน่วยงานรัฐบาลกลางอื่นๆ และแหล่งที่มาจากตัวแทนอื่นๆ) และรวมไปถึงตารางการแบ่งมอบกำลัง ที่ใช้โดยผู้บังคับหน่วยกำลังรบ สำหรับจัดหาแผน การกำหนดกำลังที่ต้องการคำแนะนำในการแปลงไปสู่การปฏิบัติ การบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลก รวมถึงกำลังสำหรับบันทึกข้อตกลงบัญชาการรวม (อ้างอิง สำหรับบันทึกข้อตกลง หรือตารางสำหรับการบรรจุกำลัง) บันทึกข้อตกลงช่วยให้ทิศทางของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมไปยังเลขานุการทบวงทางทหาร สำหรับการบรรจุกำลังให้กับกองบัญชาการกำลังรบ และสนับสนุนในฐานะการบันทึกการบรรจุกำลัง

๗. ผู้บัญชาการรบตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์

ก. การประเมินทางยุทธศาสตร์

(๑) การประเมินทางยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือให้กับกองบัญชาการกำลังรบ และหน่วยบัญชาการรวมรองในฐานะที่ได้ออกแบบและพัฒนาแผนการทัพ และแผนการทัพรอง หรือแผนยุทธการ ผู้บังคับหน่วย

กำลังรบใช้การประเมินทางยุทธศาสตร์ที่ถูกพัฒนาขึ้นในยามปกติ เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้กำลังทหาร ผ่านย่านของการปฏิบัติการทางทหาร การประเมินทางยุทธศาสตร์ ครอบคลุมขอบเขตมากกว่า การประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง, ครอบคลุมทุกด้านของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาของยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณของผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์

(๒) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, ฝ่ายเสนาธิการของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และคำสั่งการสนับสนุน และหน่วยงานที่สนับสนุนประเมินปัจจัยทางยุทธศาสตร์โดยรวมที่มีอิทธิพลต่อสภาวะแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณในรูปของยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ

(๓) การประมาณสถานการณ์ควรที่จะรวมการวิเคราะห์ของทิศทางทางยุทธศาสตร์ที่ได้รับจากประธานาธิบดี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, หรืออำนาจหน้าที่ของกองกำลังหลายชาติ (MNF) การวิเคราะห์สภาวะทั้งหมด, กลุ่มหรือองค์กรในสภาวะแวดล้อมทางยุทธการที่อาจจะคุกคาม หรือทำลายความสามารถของกองบัญชาการกำลังรบที่จะพัฒนาไปข้างหน้า และปกป้องผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาในภูมิภาค, การมองเห็นปัจจัยทางภูมิศาสตร์การเมือง เศรษฐกิจภูมิศาสตร์ และปัจจัยทางวัฒนธรรมในภูมิภาค, การประเมินของความท้าทายหลักทางยุทธการและทางยุทธศาสตร์ ซึ่งกองบัญชาการกำลังรบกำลังเผชิญหน้า การวิเคราะห์โอกาสที่เป็นที่รู้จัก หรือคาดการณ์ไว้ของกองบัญชาการกำลังรบ สามารถยกระดับ และประเมินความเสี่ยงที่มีอยู่ในสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ

(๔) ผลลัพธ์ที่ได้ของการประเมินทางยุทธศาสตร์ คือการมองภาพ และทำความเข้าใจให้ดีขึ้นของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ ที่รวมไปถึงพันธมิตร, หุ่นส่วน, ตัวแสดงที่เป็นกลาง และตัวแสดงที่อาจจะเป็นปฏิปักษ์ กระบวนการประเมินทางยุทธศาสตร์เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และให้ข้อมูลที่ใช้ในการออกแบบ และการพัฒนายุทธศาสตร์ และการทำแผนในการแปลงไปสู่การปฏิบัติ การประเมินทางยุทธศาสตร์ในภาพกว้างยังเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการจัดการประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาของสถานการณ์ สำหรับการปฏิบัติการที่เฉพาะเจาะจง

(๕) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่รับการสนับสนุน และสนับสนุน และผู้บังคับบัญชาารวมรองทั้งหมด เตรียมการประเมินทางยุทธศาสตร์ที่ขึ้นอยู่กับกิจที่ได้รับมอบ, ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ซึ่งสนับสนุนผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม เตรียมการประมาณสถานการณ์สำหรับแต่ละการปฏิบัติการสนับสนุน

ดูภาคผนวก ข. “การประเมินทางยุทธศาสตร์” สำหรับรูปแบบของการประเมินทางยุทธศาสตร์

ข. ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ ผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์พัฒนายุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณที่มุ่งเน้นการบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ระบุไว้สำหรับยุทธบริเวณ ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ เป็นคำแถลงในภาพกว้างของวิสัยทัศน์ระยะยาวของผู้บังคับบัญชา สำหรับพื้นที่รับผิดชอบ เป็นสะพานเชื่อมระหว่างแนวทางทางยุทธศาสตร์ระดับชาติ, และการวางแผนการปฏิบัติการร่วมที่ต้องการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์สุดท้ายในระดับภูมิภาค และระดับประเทศ โดยเฉพาะการ

เชื่อมโยงกิจกรรมของกองบัญชาการกำลังรบ, การปฏิบัติการ และทรัพยากร ไปยังคำแนะนำ และนโยบายทางยุทธศาสตร์ของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ ควรที่จะอธิบายถึงวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์ สุดท้ายในภูมิภาค, หนทาง/วิธีการ และเครื่องมือที่ใช้ในการบรรลุภารกิจ ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ ควรที่จะเริ่มต้นด้วยการประเมินทางยุทธศาสตร์ แม้ว่าจะไม่มีรูปแบบที่กำหนดไว้ สำหรับยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ, มันอาจจะรวมถึงวิสัยทัศน์ของผู้บังคับบัญชา, ภารกิจ, ความท้าทาย, แนวโน้ม, สมมุติฐาน, วัตถุประสงค์ และทรัพยากรผู้บัญชาการกำลังรบ ทางภูมิศาสตร์ ใช้ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณในการจัดตำแหน่ง และ มุ่งเน้นความพยายาม และทรัพยากร เพื่อที่จะลดและเตรียมความพร้อม สำหรับความขัดแย้ง และการเผชิญเหตุในพื้นที่รับผิดชอบ และสนับสนุน ต่อผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา เพื่อที่จะสนับสนุนเป้าหมายเหล่านี้, ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ มักที่จะเน้นกิจกรรมความร่วมมือทางด้าน ความมั่นคง, การสร้างขีดความสามารถของหุ้นส่วน, ท่าทีกำลังรบ และการเตรียมการสำหรับเผชิญเหตุ ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ มักจะใช้กำลัง ทหาร และการสู้รบในภูมิภาค มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับกระทรวง การต่างประเทศ, สถานทูต, และหน่วยงานรัฐบาลกลางอื่นๆ และหน่วยงาน ต่างๆ เพื่อที่จะเป็นวิธีการได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของยุทธบริเวณ ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณควรที่จะรับรู้โดยเครื่องมือ หรือทรัพยากร ที่เป็นไปได้ ที่จะสนับสนุนความสำเร็จของผลลัพธ์สุดท้ายที่ถูกออกแบบ อาจรวมไปถึงทรัพยากรทางทหาร, โครงการ, นโยบาย และงบประมาณ ที่มีอยู่ (ดูรูปที่ ๒-๒)

ผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์ เผยแพร่ยุทธศาสตร์ของ ยุทธบริเวณ เพื่อให้คำแนะนำต่อผู้ใต้บังคับบัญชาหน่วยรอง และหน่วยงาน หรือกองบังคับการที่สนับสนุน และปรับปรุงการประสานงานกับหน่วยงาน รัฐบาลกลางอื่นๆ และหุ้นส่วนในภูมิภาค การปฏิบัติในรายละเอียดของ ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ ถูกทำให้บรรลุภารกิจผ่านทางแผนการทัพ ของยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ

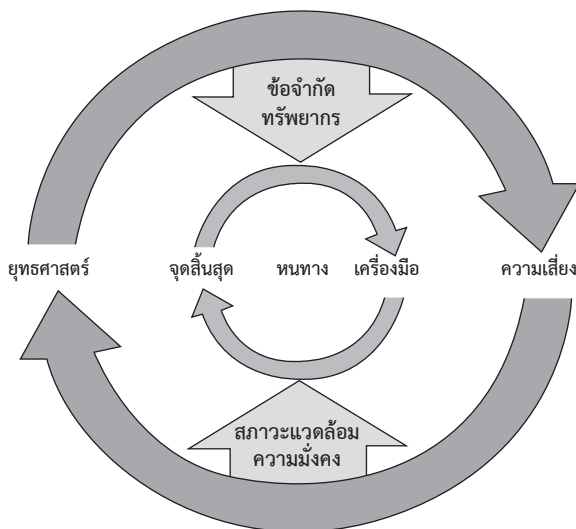
๘. ข้อพิจารณาระหว่างองค์กร/หน่วยงาน

ก. การบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์แห่งชาติ จำเป็นต้องมีการดำเนินการผลการปฏิบัติในภาพรวมที่มีประสิทธิผล ในเอกภาพของความพยายามบรรลุผลสำเร็จได้ โดยการร่วมกันทำงาน, การประสานสอดคล้อง, และการประสานงานในการใช้เครื่องมือทางการทูต, ข้อมูลข่าวสาร, การทหาร และเครื่องมือทางด้านเศรษฐกิจ พลังอำนาจ ของชาติในสถานการณ์เช่นนี้ พลังอำนาจทางทหารอาจถูกใช้ร่วมกับ เครื่องมืออื่นๆ ของพลังอำนาจแห่งชาติ เพื่อที่จะพัฒนาอย่างก้าวหน้า และป้องกันค่านิยม, ผลประโยชน์ และวัตถุประสงค์ของสหรัฐอเมริกา เพื่อที่จะให้บรรลุความสำเร็จของการบูรณาการร่วมกัน เหล่าทัพ และหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมมีการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่ไม่ใช่กระทรวง กลาโหม และองค์กร เพื่อที่จะมั่นใจได้ว่ามีความเข้าใจร่วมกันของข้อจำกัด ขีดความสามารถ และผลลัพธ์ที่ตามมาจากการปฏิบัติทางทหาร และการ ปฏิบัติที่ไม่ใช่ทางทหาร รวมไปถึงความเข้าใจในผลลัพธ์สุดท้าย และความ ต้องการเกณฑ์การยุติ และยังระบุถึงวิธีการที่ซึ่งขีดความสามารถของทหาร และพลเรือน มีขีดความสามารถที่สมบูรณ์ที่สุดระหว่างกัน สภาความมั่นคง

แห่งชาติมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการของเครื่องมือทั้งหมดของพลังอำนาจของชาติ โดยการอำนวยความสะดวกความเข้าใจร่วมกัน และความร่วมมือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบสำหรับกำกับดูแลความพยายามในการวางแผนระหว่างหน่วยงาน ยิ่งไปกว่านี้ หน่วยงานทางทหารและพลเรือน มีการแบ่งปันข้อมูล มีความร่วมมือ และมีความพยายามร่วมกันที่จะให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นของความร่วมมือหลายหน่วยงาน ทำให้เกิดความเป็นไปได้ในเอกภาพของความพยายามในการปฏิบัติการ และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับหุ้นส่วนระหว่างหน่วยงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ซึ่งผู้บังคับบัญชาไม่สามารถควบคุมองค์ประกอบทั้งหมดได้ ผู้บังคับบัญชาจะต้องหาความร่วมมือ และสร้างฉันทามติ เพื่อให้บรรลุเอกภาพของความพยายาม การสร้างฉันทามติเป็นหัวใจสำคัญของเอกภาพของความพยายาม

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อพิจารณาระหว่างหน่วยงาน ให้ดูที่หลักนียมการรวบรวม (JP) 3-08, การประสานงานระหว่างหน่วยงาน ระหว่างการปฏิบัติการรวบรวม

ปรับแต่งยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ

รูปที่ ๒-๒ การกำหนดขอบเขตของยุทธศาสตร์ในยุทธบริเวณ

ข. ผู้บังคับบัญชา และนักวางแผนจะต้องระบุงการเข้ามามีส่วนร่วมที่ต้องการของหน่วยงานอื่นๆ และองค์กร และการสื่อสารที่ต้องการ ไปยังสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นอกจากนี้ ผู้บังคับบัญชา และนักวางแผนควรที่จะบูรณาการข้อจำกัดไปในการวางแผนของพวกเขา ตัวอย่างเช่น ระบุตัวชี้วัด ที่ซึ่งหน่วยงานไม่สามารถปฏิบัติได้ มันเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องระบุ และสื่อสารความเสี่ยงไปยังการบรรลุความสำเร็จของภารกิจ ยุทธศาสตร์ การลดผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น ควรที่จะรวมหนทางปฏิบัติที่ไม่ได้นำมาซึ่งการใช้กำลังทางทหาร

ค. ประธานาธิบดีได้รับความช่วยเหลือโดยสภาความมั่นคงแห่งชาติ โดยใช้ทิศทางทางยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ

ของกระทรวง และหน่วยงานของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาที่เป็นตัวแทนของเครื่องมืออื่นๆ ของพลังอำนาจของชาติ (ดูรูปที่ ๒-๓) สำหรับแหล่งข้อมูล ที่นี้วางแผนร่วมอาจจะพิจารณา

๙. การสื่อสารทางยุทธศาสตร์

ก. การสื่อสารทางยุทธศาสตร์ (SC) หมายถึง ความมุ่งมั่นของ รัฐบาลสหรัฐอเมริกา และดึงดูดผู้ฟังที่สำคัญ เพื่อสร้าง, เสริมสร้าง, เพื่อรักษาสภาพที่ดีกับความก้าวหน้าของผลประโยชน์ของรัฐบาลสหรัฐฯ, นโยบาย และวัตถุประสงค์ โดยผ่านการประสานงาน โครงการ, แผน, ประเด็นหลัก, ข้อความ และผลผลิตที่ประสานสอดคล้องกันกับปรับระดับ การปฏิบัติกับเครื่องมือทั้งหมดของพลังอำนาจแห่งชาติ การสื่อสารทาง ยุทธศาสตร์จะรวมการปฏิบัติ, คำพูด และภาพเข้าไว้ด้วยกันเพื่อให้เกิด อิทธิพลต่อผู้ฟังหลัก

ข. ภายในรัฐบาลสหรัฐอเมริกา, เลขานุการด้านการทูตสาธารณะ และการประชาสัมพันธ์ สำนักงานกระทรวงการต่างประเทศ จะเป็นผู้นำ สำหรับการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ กระทรวงการต่างประเทศจัดตั้งส่วนงาน ความร่วมมือระหว่างองค์กร และหน่วยงานซึ่งเป็นความรับผิดชอบหลัก สำหรับการกำกับดูแลการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ ซึ่งถูกเรียกว่า คณะกรรมการด้านนโยบายระหว่างองค์กร เกี่ยวกับการทูตสาธารณะและการ สื่อสารทางยุทธศาสตร์ ถูกนำโดยเลขานุการด้านการทูตสาธารณะและการ ประชาสัมพันธ์ และเป็นกลไกโดยรวม โดยที่รัฐบาลสหรัฐฯ ประสานงาน ความร่วมมือการทูตสาธารณะโดยผ่านทางชุมชน ระหว่างองค์กร ผลผลิต หลักของคณะกรรมการนี้ก็คือ ยุทธศาสตร์ชาติของสหรัฐอเมริกา สำหรับ

การทูตสาธารณะ และการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ เอกสารนี้ให้คำแนะนำในระดับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา, เจตนารมณ์, คำสั่งทางยุทธศาสตร์, และข้อความหลัก ภายใต้กระทรวงกลาโหมที่จะจัดรูปแบบ, ข้อความ, รูปภาพ และกิจกรรมต่างๆ ได้

ค. ทหารสหรัฐ มีบทบาทสนับสนุนที่สำคัญในการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ ส่วนหลักผ่านทางการปฏิบัติการข่าวสาร, การประชาสัมพันธ์, การสนับสนุนการป้องกันต่อการทูตสาธารณะ ข้อพิจารณาของการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ ควรรวมอยู่ในการวางแผนการปฏิบัติการร่วมทั้งหมด สำหรับการปฏิบัติการทางทหารมาจากกิจวัตรประจำวัน กิจกรรมทางทหารในยามสงบ ผ่านทางการปฏิบัติการหลัก

ง. ผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมทุกนายมีหน้าที่ในการพัฒนาความร่วมมือ การประสานงาน และการสื่อสารที่สอดคล้องกันที่เชื่อมโยงไปถึง, การสนับสนุน, การวางแผน และการปฏิบัติตามความพยายามของชาติ และการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกัน

จ. การพัฒนายุทธศาสตร์ การสื่อสารที่มีประสิทธิผล ต้องการกระบวนการที่มีความเข้าใจ ที่ประสานสอดคล้องเครื่องมือทั้งมวลของการสื่อสาร และการส่งข้อมูลทั้งหมด นอกเหนือจากการประสานสอดคล้องกิจกรรมทางการสื่อสารภายในกองกำลังรวบรวมยุทธศาสตร์ การสื่อสารที่มีประสิทธิผลถูกพัฒนา เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับองค์กรของรัฐบาลสหรัฐฯ อื่นๆ ชาติพันธมิตร และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ ตามความเหมาะสม ผู้บังคับหน่วยกำลังรบควรที่จะพัฒนาวิธปฏิบัติของฝ่ายเสนาธิการ สำหรับการนำคำแนะนำการสื่อสารทางยุทธศาสตร์นำไปสู่การปฏิบัติไปใช้ในการวางแผน

การปฏิบัติการ และกระบวนการเป้าหมายร่วม รวมทั้งกระบวนการที่ทำงานร่วมกัน สำหรับการบูรณาการกิจกรรมการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ด้วยหุ้นส่วนที่ไม่ใช่ทางทหาร และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องหัวข้อหลัก

ดู JP-1 หลักนิยมสำหรับ กองกำลังของสหรัฐอเมริกา; JP3-0, การปฏิบัติการบรรวม และ JP3-61; การประชาสัมพันธ์, สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

แหล่งข้อมูลที่เพิ่มเติมของคำแนะนำทางยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับการสู้รบกับผู้ก่อการร้าย
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับการทูตสาธารณะ และการสื่อสารทางยุทธศาสตร์
- ยุทธศาสตร์การต่อต้านข่าวกรองแห่งชาติ
- ยุทธศาสตร์ข่าวกรองแห่งชาติ
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับอาวุธทำลายล้างสูง
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับการต่อสู้กับผู้ก่อการร้าย
- ยุทธศาสตร์ชาติการรักษาความปลอดภัยด้านไซเบอร์
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับการรักษาความปลอดภัยมาตุภูมิ
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับการรักษาความปลอดภัยทางเรือ
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับการกระจายข้อมูลข่าวสาร
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับชัยชนะในอิรัก
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับโรคระบาดไข้หวัดใหญ่
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับการป้องกันทางกายภาพของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ
- ยุทธศาสตร์ชาติสำหรับการต่อต้านภัยคุกคามทางชีวภาพ

รูปที่ ๒-๓ แหล่งข้อมูลที่เพิ่มเติมของคำแนะนำทางยุทธศาสตร์

๑๐. คำแนะนำทางยุทธศาสตร์สำหรับการปฏิบัติการหลายชาติ

ก. การปฏิบัติการหลายชาติเริ่มต้นด้วยความพยายามทางการทูตเพื่อสร้างความร่วมมือ หรือกระตุ้นพันธมิตรเข้าสู่อปฏิบัติการ การอภิปรายและการประสานงานระหว่างผู้เข้าร่วมที่มีศักยภาพในขั้นต้น ตอบคำถามพื้นฐานในยุทธศาสตร์ระดับชาติ การอภิปรายระดับอาวุโสอาจเกี่ยวข้องกับ IGOs เช่น องค์การสหประชาชาติหรือองค์การสนธิสัญญาป้องกันแอตแลนติกเหนือ (NATO) กองกำลังหลายชาติที่มีอยู่หรือแต่ละประเทศ ผลของการอภิปรายเหล่านี้ควร:

(๑) กำหนดลักษณะและขอบเขตข้อจำกัดของการตอบสนอง

(๒) กำหนดโครงสร้างสายการบังคับบัญชาของกำลังรบที่ใช้

(๓) กำหนดคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญ กำลังรบในการตอบสนองที่จะรวมถึงวัตถุประสงค์ทางทหาร และผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร และทางยุทธศาสตร์ที่ต้องการ

ข. ในการสนับสนุนของแต่ละกองกำลังหลายชาติแต่ละแห่ง จะมีการจัดลำดับชั้นของหน่วยงานทวิภาคี หรือพหุภาคี เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร และทางยุทธศาสตร์ เพื่อที่จะพัฒนายุทธศาสตร์ และคำแนะนำทางยุทธศาสตร์การประสานงาน สำหรับการวางแผน และการอำนวยความสะดวกของการปฏิบัติการหลายชาติ ตลอดการมีส่วนร่วมในกระบวนการการรักษาความมั่นคง ทั้งที่เป็นของชาติและหลายชาติ ประเทศผู้นำสหรัฐอเมริกาจะบูรณาการการวางแผนยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ และยุทธศาสตร์ของชาติ กับชาติพันธมิตรในกองกำลังหลายชาติ ภายใต้โครงสร้างของหลายชาติ ผู้เข้าร่วมสหรัฐอเมริกา

จะทำงานที่จะพัฒนาวัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ที่จะเสริมผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา และภารกิจ และกิจที่ได้รับมอบหมาย สำหรับการเข้าร่วมกองกำลังสหรัฐ ที่จะเข้ากันได้กับขีดความสามารถของสหรัฐอเมริกา ภายในโครงสร้างของประเทศสหรัฐอเมริกา คณะกรรมการระหว่างประเทศจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนายุทธศาสตร์ทหารและผู้บังคับหน่วยกำลังรบในคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ สำหรับการวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม

ค. ข้อมูลและคำแนะนำที่มากพอจะไปใช้สำหรับการปฏิบัติการร่วม และการปฏิบัติการร่วมยังคงมีผลต่อการปฏิบัติการหลายชาติ อย่างไรก็ตาม ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการพิจารณาถึงความแตกต่างในกฎหมายหลักนิยม องค์กร อาวุธ เครื่องมือ คำศัพท์ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม การเมือง และข้อควรระวังในการปฏิบัติการทางทหารที่ได้รับอนุญาตของชาติพันธมิตรที่เข้าร่วม ตลอดจนการปฏิบัติการทั้งหมด ผู้บังคับหน่วยกำลังรบและผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม พัฒนาแผนที่จะปรับไปในทิศทางเดียวกันของกองกำลังสหรัฐ, การปฏิบัติ และทรัพยากรในการสนับสนุนแผนการปฏิบัติหลายชาติ

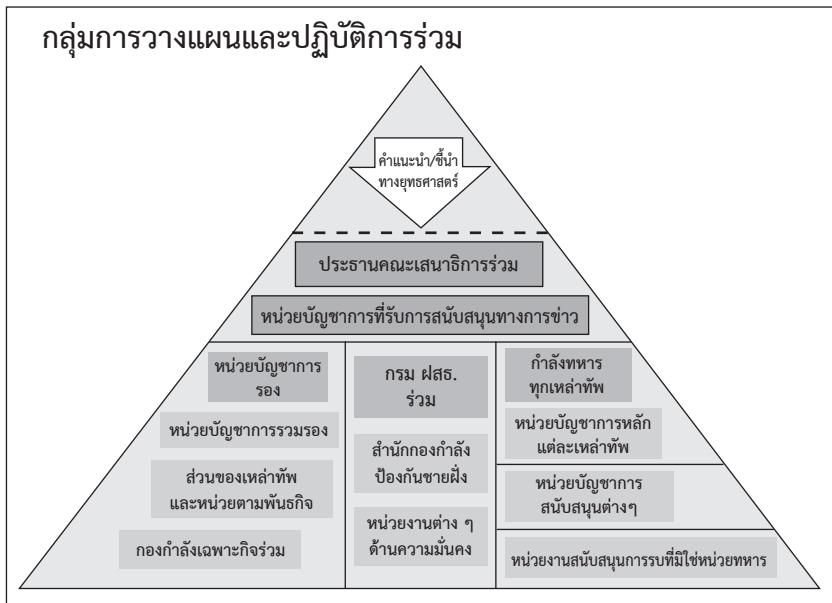
ง. เมื่อได้รับคำสั่ง ผู้บัญชาการทางทหารของสหรัฐอเมริกามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับกองกำลังของประเทศอื่นๆ ในการเตรียมแผนเผชิญเหตุแบบทวิภาคี ผู้บัญชาการทางทหารประเมินข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น, ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและช่องโหว่อื่นๆ ที่เกิดจากการวางแผนแบบทวิภาคี และแผนเหล่านี้ส่งผลต่อความสามารถในการบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายของสหรัฐฯ อย่างไร การวางแผนทวิภาคีเกี่ยวข้องกับการเตรียมการรวมผสมกำลัง, แผนการพัฒนาและอนุมัติร่วมกัน การควบคุมการใช้กองกำลังของทั้งสองประเทศเพื่อกันและกัน การวางแผนทวิภาคีอาจทำได้ภายใต้กรอบ

ของสนธิสัญญาหรือพันธมิตร หรือในกรณีที่ไม่มีข้อตกลงดังกล่าว การวางแผนแบบทวิภาคีจะบรรลุความสำเร็จตามที่ระบุในคำแนะนำของประธานาธิบดี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ประธานคณะเสนาธิการร่วม และแถลงการณ์คำแนะนำทางยุทธศาสตร์แบบทวิภาคี ซึ่งได้ลงนามโดยผู้นำของทั้งสองประเทศ

ตอนที่ ๒ การประยุกต์ใช้ของคำแนะนำ

๑๑. กลุ่มวางแผนและปฏิบัติการแผนร่วม

ก. ศูนย์บัญชาการ, กองบัญชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการปฏิบัติการบรรวมที่มีข้อกำหนดในการปฏิบัติงานร่วมกัน คือกลุ่มวางแผนและปฏิบัติการแผนร่วม แม้ว่าจะไม่ใช่คณะทำงานที่มีการประชุมร่วมกันเป็นประจำ กลุ่มวางแผนและปฏิบัติการแผนร่วมประกอบด้วยประธานคณะเสนาธิการร่วม (Chairman Joint Chief of Staff: CJCS) และคณะเสนาธิการร่วมเหล่าทัพต่างๆ และหน่วยบัญชาการหลัก, ผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังรบตามพื้นที่ภูมิศาสตร์ (Geographic Combatant Commanders), ผู้บัญชาการหน่วยกำลังรบตามพันธกิจ (Functional Combatant Commanders) และหน่วยรอง และหน่วยงานสนับสนุนการรบ (Combat Support Agencies) (ดูรูปที่ ๒-๕)

รูปที่ ๒-๔ กลุ่มวางแผนและปฏิบัติการแผนร่วม

(๑) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุนมีความรับผิดชอบหลักสำหรับทุกด้านของงานที่ได้รับมอบหมายจากคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ, แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม หรือ คำสั่งการวางแผนการปฏิบัติการร่วมอื่นๆ ในบริบทของการวางแผนการปฏิบัติการร่วม ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุนจะเตรียมแผนและคำสั่งในการตอบสนองต่อความต้องการตามข้อกำหนดของประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เมื่อได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือประธานคณะเสนาธิการร่วม ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ให้การสนับสนุนที่ถูกออกแบบไว้จะกำหนดความช่วยเหลือที่ใช้ในการวางแผน, กำลังรบ หรือทรัพยากรอื่นๆ ไปยังผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุน

(๒) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ให้การสนับสนุนกองกำลัง, ความช่วยเหลือ, หรือทรัพยากรอื่นๆ ไปยังผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุนตามหลักการที่กำหนดไว้ใน JP-1, หลักนิยมสำหรับกองกำลังของสหรัฐอเมริกา ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ให้การสนับสนุนเตรียมแผนการสนับสนุนตามความต้องการที่เสนอผู้บังคับบัญชาอาจจะเป็นผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ให้การสนับสนุนสำหรับปฏิบัติการหนึ่ง ระหว่างที่กำลังเป็นผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุนสำหรับอีกปฏิบัติการหนึ่ง

ข. ในกระบวนการของการวางแผน ประธานาธิบดี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมอบประเด็นนโยบาย, คำแนะนำทางยุทธศาสตร์, และทิศทาง ประธานาธิบดีโดยความช่วยเหลือของสภาความมั่นคงแห่งชาติยังมีนโยบาย และทิศทางทางยุทธศาสตร์ ที่จะเป็แนวทางในการวางแผนของหน่วยงานของรัฐบาลกลางที่เป็นตัวแทนของเครื่องมือพลังอำนาจของชาติอื่นๆ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม โดยความช่วยเหลือของประธานคณะเสนาธิการร่วม จัดเตรียมกลุ่มวางแผนและปฏิบัติการแผนร่วม สำหรับการวางแผนปฏิบัติการร่วม โดยกำหนดความสัมพันธ์ในสายการบังคับบัญชาที่เหมาะสม ระหว่างผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ที่ได้รับการสนับสนุนจะถูกระบุสำหรับกิจในการวางแผนในแต่ละกิจ และผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ให้การสนับสนุน, เหล่าทัพ และหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการถูกกำหนดให้เหมาะสม กระบวนการนี้ใช้สำหรับการเพิ่มเอกภาพของการบังคับบัญชาในการวางแผนและการอำนวยความสะดวกของการปฏิบัติการบรร่วม และอำนวยความสะดวก เอกภาพของความพยายามในกลุ่มวางแผน และปฏิบัติการแผนร่วม

ดู CJSI 3141.01D, การจัดการและการทบทวนของแผนการทัพ และแผนเผชิญเหตุ, สำหรับการอภิปรายที่สมบูรณ์มากขึ้นของกลุ่มวางแผน และปฏิบัติการแผนร่วม ดู JP-1 หลักนิยมสำหรับกองกำลังสหรัฐอเมริกา และ JP 3-0 การปฏิบัติการร่วม สำหรับการอภิปรายที่สมบูรณ์มากขึ้น สำหรับสายการบังคับบัญชา

๑๒. ระบบการวางแผนและการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้

ก. การวางแผนการปฏิบัติการร่วม สามารถบรรลุความสำเร็จ โดยผ่านทางระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ กลุ่มวางแผน และปฏิบัติการแผนร่วมใช้ระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ ในการติดตาม ตรวจสอบ, วางแผน และอำนวยความสะดวก, การระดมสรรพกำลัง, การวางแผน กำลัง, การใช้กำลัง, การดำรงสภาพการรบ, การจัดขบวนรบใหม่, การเลิก การระดมสรรพกำลังที่เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการรบบรวม ระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ ทำงานในเครือข่ายสภาพแวดล้อมการทำงานร่วมกันที่อำนวยความสะดวก ในการเจรจาระหว่างผู้นำระดับสูง การพัฒนาแผนไปพร้อมกันแบบคู่ขนาน และความร่วมมือผ่านข้ามระดับการวางแผนหลายระดับ คำแนะนำทาง ยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน และการมีปฏิสัมพันธ์บ่อยครั้งระหว่างผู้นำระดับสูง และนักวางแผน ส่งเสริมความเข้าใจเบื้องต้น และข้อตกลง, สมมุติฐานการ วางแผน, การพิจารณาความเสี่ยงและปัจจัยสำคัญอื่นๆ เรื่องที่มุ่งเน้นอยู่ที่ การพัฒนาแผนที่มีความหลากหลายของการบรรลุความสำเร็จ ทางเลือก

สำหรับประธานาธิบดี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อยกระดับ
ขณะที่มองหาที่จะปรับให้เข้ากับสถานการณ์ และตอบสนองต่อการเผชิญเหตุ
ซึ่งช่วยในการอำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาแผนตอบสนอง และ
ปรับเปลี่ยนแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ได้แผนการที่ทันสมัยอย่าง
ต่อเนื่อง ระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับ
สถานการณ์ได้ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับหน่วยงาน และ
หน่วยงานรัฐบาลสหรัฐอเมริกาอื่นๆ และหุ้นส่วนหลายชาติ

ข. ขณะมีการวางแผนการปฏิบัติการร่วม มีความยืดหยุ่นโดย
ธรรมชาติที่จะปรับให้เข้ากับความต้องการที่เปลี่ยนแปลง, ระบบการวางแผน
และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ประกอบด้วยวิธีการเริ่ม
ต่างๆ เพื่อให้กระบวนการวางแผนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กระบวนการ
เหล่านี้ เช่น ระดับของรายละเอียดการวางแผน, ข้อกำหนดสำหรับ IPRs
บ่อยมากขึ้นระหว่างผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม, การประเมินผลเป็นประจำ, และการใช้เทคโนโลยีการทำงาน
ร่วมกัน - ให้ตัวเลือกมากขึ้น และดีขึ้นในระหว่างการพัฒนาแผน, เพิ่มโอกาส
ในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำในระหว่างกระบวนการวางแผน และ
ส่งเสริมความคล่องตัวที่เพิ่มขึ้นในการดำเนินการตามแผน

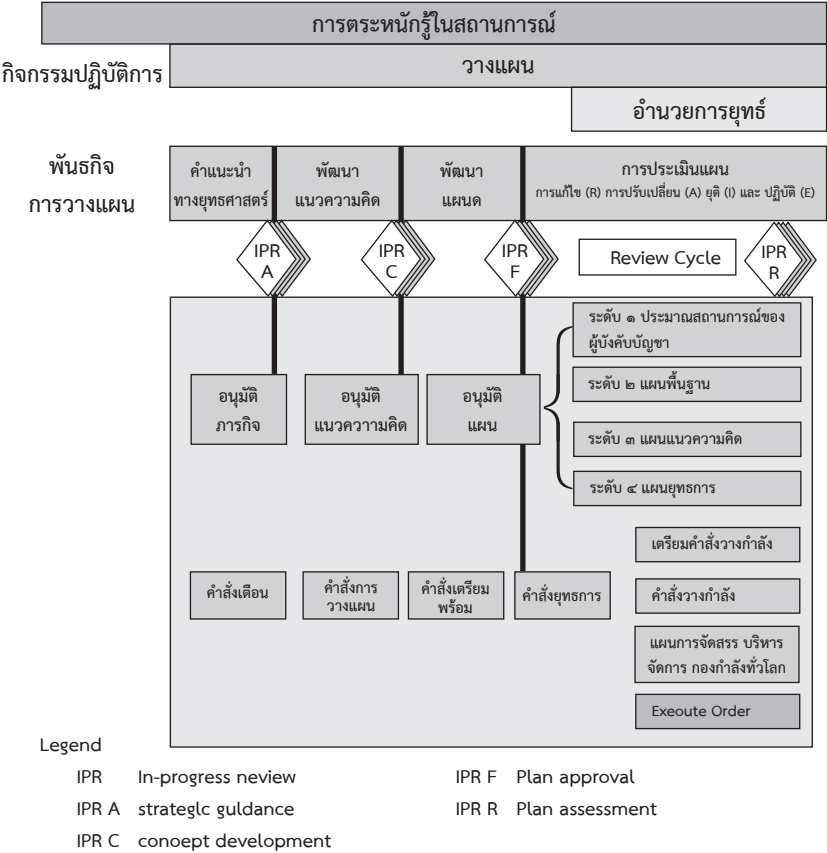
ค. การวางแผนการปฏิบัติการร่วมประกอบด้วยองค์ประกอบ
หลายประการ มี ๓ กิจกรรมในการปฏิบัติการ และ ๔ หน้าที่ในการวางแผน
โดยทั่วไป และผลผลิต (Products) ที่เกี่ยวข้องอีกจำนวนหนึ่ง (ดูรูปที่ ๒-๕)
แต่ละพันธกิจหน้าที่ของการวางแผนเหล่านี้ จะรวมในการทบทวนความ
ก้าวหน้า (IPRs) มากเท่าที่จำเป็นในการทำให้แผนสมบูรณ์ ผู้ที่ร่วมในการ
ทบทวนความก้าวหน้า (IPRs) จะขึ้นอยู่กับอำนาจหน้าที่ และระดับ ตัวอย่าง

เช่น แผนที่เป็นทางการ กำกับโดยแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม ต้องการในการทบทวนความก้าวหน้า (IPRs) ในระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ขณะที่แผนกำกับโดยผู้บังคับหน่วยกำลังรบ อาจจะต้องการทบทวนแค่ระดับผู้บังคับหน่วยกำลังรบ

ง. ในการทบทวนความก้าวหน้า (IPRs) เป็นการสนทนาที่เป็นแบบแผนระหว่างผู้นำทางยุทธศาสตร์ (ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, ประธานคณะเสนาธิการร่วม, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และเมื่อได้รับการอนุมัติแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ และผู้แทนในระดับสูงของกระทรวงหรือหน่วยงานอื่นๆ) เพื่อปรับแผนเมื่อถูกพัฒนาขึ้น หัวข้อต่างๆ เช่น แนวทางในการประสานงานกับหน่วยงานระหว่างประเทศ และชุมชนหลายชาติที่ต้องสนับสนุน และกิจกรรมรับการสนับสนุน การระบุ และกำจัดการอุปสรรคในการวางแผน ความชัดเจนของผลลัพธ์สุดท้าย และวัตถุประสงค์ทางทหาร และทางยุทธศาสตร์ที่ต้องการ ขีดความสามารถที่สำคัญ, พื้นที่ที่มีความเสี่ยง และการแก้ปัญหาของความขัดแย้งในการวางแผน ที่อาจจะกล่าวถึง นอกจากนี้ในการทบทวนความก้าวหน้า (IPRs) เร่งรัดในการวางแผน โดยการทำให้มั่นใจว่าแผนดังกล่าวได้กล่าวถึงการประเมินค่าทางยุทธศาสตร์ในปัจจุบันมากที่สุด และจำเป็น และยังต้องการข้อเสนอแนะที่มีคุณค่า ย้อนกลับไปสำหรับฝ่ายเสนาธิการในการวางแผน

จ. โดยทั่วไป กระบวนการในการทบทวนความก้าวหน้า (IPRs) จะกำหนดบทสนทาระหว่างหน่วยงาน และประสานงาน, กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม โดยได้รับการปรับปรุงเกี่ยวกับขอบเขตและระดับของการวางแผน แลกเปลี่ยนกับภาคพลเรือน และประเทศคู่มิตรหลายชาติ และมีโอกาสที่จะให้คำแนะนำ หรือทิศทางในการปฏิบัติ

กิจกรรมการวางแผนปฏิบัติการร่วม, พันธกิจ และผลผลิต

รูปที่ ๒-๕ กิจกรรมการวางแผนการปฏิบัติการร่วม, พันธกิจ และผลผลิต

๑๓. กิจกรรมการปฏิบัติการ

ก. การตระหนักรู้ในสถานการณ์

(๑) การตระหนักรู้ในสถานการณ์ กำหนดขั้นตอนของการอธิบายสถานะแวดล้อมทางยุทธการ รวมไปถึงภัยคุกคามที่มีต่อความมั่นคง

ของชาติ ซึ่งจะเกิดขึ้นระหว่างการเดินทางตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่องของสถานการณ์ทางการเมือง และทางทหาร ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ ดังนั้น ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม และฝ่ายเสนาธิการสามารถกำหนดและวิเคราะห์วิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่แจ้งผู้มีอำนาจตัดสินใจ และกำหนดลักษณะเฉพาะของภัยคุกคาม

(๒) การปฏิบัติการตระหนักรู้ในสถานการณ์ สนับสนุนทั้งการวางแผนประณิต และการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ การตระหนักรู้ในสถานการณ์ ประกอบด้วย ๕ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การติดตามสถานการณ์โลก, ระบุเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น, ตระหนักว่าเหตุการณ์นั้นเป็นปัญหา, รายงานเหตุการณ์ และทบทวนตรวจสอบข้อมูล และแหล่งข้อมูลทั้งหมดที่รวมผลผลิตของสำนักข่าวกรองด้านการป้องกันประเทศ ได้แก่ การประเมินคำภัยคุกคามแบบพลวัต หรือการประมาณสถานการณ์ข่าวกรองที่ต่อเนื่องของผู้บังคับบัญชา เหตุการณ์เป็นเหตุการณ์ระดับประเทศหรือระหว่างประเทศที่ได้รับการประเมินว่าผิดปกติและถูกมองว่าอาจมีผลเสีย ผลกระทบต่อผลประโยชน์ของชาติและความมั่นคงของประเทศสหรัฐอเมริกา การรับรู้ของเหตุการณ์เป็นปัญหาหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการสังเกตการณ์

ข. การวางแผน

(๑) การวางแผนจะแปลงทิศทาง และคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ไปสู่แผนการทัพ, แผนเผชิญเหตุ และคำสั่งยุทธการ การวางแผนการปฏิบัติการร่วมอาจจะมีฐานมาจากกิจที่ถูกระบุไว้ในคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ และแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม การวางแผน

การปฏิบัติการร่วมอาจจะขึ้นอยู่กับความจำเป็นทางทหารในการตอบสนองต่อเหตุการณ์ปัจจุบันที่ไม่คาดฝัน, เหตุฉุกเฉิน หรือวิกฤติ

(๒) การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ เริ่มจากคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ และแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม โดยขึ้นอยู่กับแนวทางการวางแผนที่ได้รับมอบหมาย, สมมติฐานที่ได้มา และการจัดสรรกำลัง และการสนับสนุน

(๓) การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ จะเริ่มต้นเพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์ปัจจุบันที่ไม่คาดฝัน, ฉุกเฉินหรือมีความเสี่ยงวิกฤติ ซึ่งขึ้นอยู่กับคำแนะนำในการวางแผน, สถานการณ์จริง การวางแผนกำลังพิจารณาถึงกองกำลังที่จัดสรร ผู้บัญชาการที่ได้รับการสนับสนุน ประเมินความพร้อมของกองกำลังที่ได้รับมอบหมาย และได้รับการจัดสรรไว้ก่อนหน้านี้ ที่ตอบสนองต่อสถานการณ์

ค. การปฏิบัติการ

(๑) การปฏิบัติการ เริ่มต้นเมื่อประธานาธิบดีได้ตัดสินใจที่จะใช้ทางเลือกทางทหารเพื่อที่จะแก้ไขวิกฤติ ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเท่านั้นที่อนุญาตให้ประธานคณะเสนาธิการร่วมออกคำสั่งในการปฏิบัติได้ (EXORD) คำสั่งในการปฏิบัติ อาจจะเป็นคำสั่งที่ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมได้รับคำสั่งในการปฏิบัติ กำหนดเวลาเริ่มต้นของการปฏิบัติการนำเสนอแนวทางที่ไม่ได้ระบุก่อนหน้านี้

(๒) ประธานคณะเสนาธิการร่วมติดตามตรวจสอบ การวางแผนกำลัง และการใช้กำลัง, มีข้อเสนอไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมที่จะแก้ปัญหา และกิจของงาน ที่กำกับโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

และประธานาธิบดี ที่จะสนับสนุนการปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จของการปฏิบัติการทางทหาร การปฏิบัติการจะดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถึงเกณฑ์ยุติ หรือภารกิจประสบความสำเร็จ ในการปฏิบัติการ กระบวนการวางแผนจะต่อเนื่อง ซ้ำไปซ้ำมาเหมือนกับเป็นวงจร และการเปลี่ยนแปลงของภารกิจ

(๓) ระหว่างการปฏิบัติการ ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุน จะประเมินค่าการวางกำลัง และการใช้กำลัง การวัดความคืบหน้าสู่ความสำเร็จ และปรับตัว และปรับการปฏิบัติการตามที่ต้องการเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สุดท้าย การประเมินอย่างต่อเนื่อง และการปรับตัวของการปฏิบัติการ สร้างสภาพแวดล้อมขององค์กรในการเรียนรู้และปรับตัว การปรับตัวนี้ อาจจะต้องแต่การปรับการปฏิบัติการเพียงเล็กน้อย ไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงในวงกว้างของการแก้ปัญหา เมื่อการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานเกิดขึ้น เป็นความท้าทายสิ่งที่มีอยู่หรือชี้วัดถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือปัญหา ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการอาจจะพัฒนาการเข้าสู่ทางยุทธการใหม่ ที่ตระหนักได้ว่าปัญหาเริ่มต้นได้ถูกเปลี่ยน จึงต้องใช้การแก้ปัญหาที่แตกต่าง ในการแก้ปัญหการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ อาจเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีการทบทวนของยุทธศาสตร์ทั่วโลก, ยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ, และผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร และถกเถียงกับผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องกว่า เพื่อในการตรวจสอบว่าผลลัพธ์สุดท้ายยังคงใช้ได้อยู่

(๔) ในตอนต้นของการปฏิบัติการ การเปลี่ยนแปลงจากแผนเดิมอาจจะจำเป็น โดยยุทธวิธีชั่วคราว และข้อพิจารณาสภาพแวดล้อม การปรับแต่งอย่างต่อเนื่อง และการปรับความต้องการในการวางกำลัง

และกำหนดการใช้งาน และการเฝ้าตรวจของกิจกรรมการวางกำลังที่มีความต้องการ

(๕) คำสั่งการปฏิบัติการโดยประธานคณะกรรมการเสนาธิการร่วม จะกำหนดวันที่ยังไม่ได้รับบุ ที่ซึ่งการปฏิบัติการได้เริ่มขึ้น หรือมีการจัดตารางที่จะเริ่ม (วัน ว.) และกำหนดเวลาที่เจาะจงที่การปฏิบัติได้เริ่มขึ้น (เวลา น.) และคำสั่งการปฏิบัติของคำสั่งยุทธการ ในขณะที่การปฏิบัติคำสั่งยุทธการ เริ่มต้น เจาะจงที่ D Day และ H Hour, การวางกำลัง, ยุทธโศปกรณ์ และการดำรงสถานภาพที่จะสนับสนุนดังกล่าว อาจจะถูกกำหนดโดย C Day วันที่ไม่ได้รับบุชื่อ ในการปฏิบัติการวางกำลัง เริ่มต้น, และเจาะจงชั่วโมง C Day ที่ซึ่งการปฏิบัติการวางกำลัง เริ่มต้นขึ้น หรือการเริ่มต้นที่ L Hour คำสั่งการปฏิบัติการของประธานคณะกรรมการเสนาธิการร่วม คือการบังคับบัญชา และสื่อสารที่มีการบันทึกตามอำนาจหน้าที่ การดำเนินการของหนทางปฏิบัติที่ได้รับการอนุมัติโดยประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จะมีรายละเอียดในคำสั่งยุทธการของผู้บังคับบัญชารวมถึงคำแนะนำที่เพิ่มเติมขึ้น หรือคำสั่งที่ขยายออกมาในภาวะวิกฤติที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว คำสั่งการปฏิบัติการอาจจะเป็นการติดต่อสื่อสารที่บันทึกครั้งแรกที่สร้างขึ้นโดยประธานคณะกรรมการร่วม การติดต่อสื่อสารที่บันทึกครั้งแรก อาจจะมีการรับรองด้วยวาจาก่อน การออกคำสั่ง การปฏิบัติการเป็นความอ่อนไหวในเรื่องของเวลา รูปแบบอาจจะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับจำนวนของการติดต่อก่อนหน้านี้ และการใช้ของคำแนะนำที่เร่งด่วนก่อน คู่มือของประธานคณะกรรมการเสนาธิการร่วม (CJCSM) 3122.01 series volumes เป็นรูปแบบสำหรับคำสั่งการปฏิบัติการ ข้อมูลข่าวสารที่แจ้งไว้ในคำสั่งก่อนหน้านี้ ไม่ควรทำซ้ำ เว้นแต่คำสั่ง

ก่อนหน้านี้ จะไม่มีให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องคำสั่งการปฏิบัติการ จำเป็นต้องมีอำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินการปฏิบัติการ และคำแนะนำที่จำเป็นเพิ่มเติมอื่นๆ เช่น วัน ว. (D-day) และ เวลา น. (H-hour)

(๖) ตลอดการปฏิบัติการ, ฝ่ายเสนาธิการร่วม, ผู้จัดหากองกำลังรบร่วม (JFPs), เหล่าทัพ, ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมที่ได้รับการสนับสนุน และหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการตรวจสอบการเคลื่อนย้าย ประเมินการบรรลุภารกิจของกิจที่ได้รับมอบ แก่ไขในสิ่งที่ขาดยังไม่เพียงพอตามความจำเป็น เหล่านี้จะช่วยให้ประธานคณะเสนาธิการร่วม ร่วมกับผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนเพื่อเปลี่ยนแนวทาง, แก้ไขแผน และถ้าจำเป็นเสนอการเปลี่ยนแปลงไปยังเกณฑ์การยุติการสู้รบ

(๗) ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนจะออกคำสั่งการปฏิบัติการไปยังหน่วยรองและผู้บังคับบัญชาที่ให้การสนับสนุน เมื่อได้รับคำสั่งการปฏิบัติการของประธานคณะเสนาธิการร่วมอาจจะให้คำแนะนำในการวางแผนในรายละเอียดเป็นผลมาจากการปรับปรุงให้ทันสมัย และส่วนขยายของคำสั่ง, ข้อเสนอแนะ หรือคำแนะนำที่คำสั่งการปฏิบัติการของประธานคณะเสนาธิการร่วมไม่ได้ครอบคลุมเอาไว้ ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนยังประเมิน และรายงานความสำเร็จของวัตถุประสงค์ และการวางแผนใหม่, การวางกำลังใหม่ หรือการยุติการปฏิบัติการตามความจำเป็น, ในการปฏิบัติตามเกณฑ์การยุติที่ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้กำหนด หากมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในสถานะแวดล้อมทางยุทธการ หรือปัญหาถูกระบุเข้าไปในคำถามของการเข้าสู่ทางยุทธการในปัจจุบัน หรือผลลัพธ์สุดท้ายผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการ

สนับสนุน ควรจะปรึกษากับหน่วยรอง และผู้บังคับบัญชาที่ให้การสนับสนุน และผู้ที่มีอำนาจในระดับสูง

(๘) การร้องขอกองกำลังของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน จะได้รับการจัดสรรในภาคผนวกของแผนการจัดสรรบริหารจัดการกองกำลังทั่วโลก (GFMAP) และผู้บัญชาการกองกำลังร่วมเผยแพร่ภาคผนวก ตาราง แผนการจัดสรร บริหารจัดการกองกำลังทั่วโลก (GFMAP) เพื่อที่จะส่งการกองกำลังในการวางกำลัง ตารางภาคผนวกของแผนการจัดสรร บริหารจัดการกองกำลังทั่วโลก ผู้จัดหากองกำลังร่วม (JFP GFMAP) ทำหน้าที่เป็นคำสั่งการวางกำลัง (DEPOD) สำหรับการ จัดสรรทั่วโลกทั้งหมด

(๙) ผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์ ประสานงานกับ หน่วยบัญชาการด้านการขนส่งสหรัฐอเมริกา (USTRANSCOM), ผู้บังคับบัญชาที่ให้การสนับสนุน, ฝ่ายเสนาธิการร่วม และผู้จัดหากองกำลัง เพื่อ บูรณาการระบบการขนส่งจากต้นทางถึงปลายทาง หน่วยบัญชาการ การแจกจ่าย และการวางกำลังพื้นผิว และหน่วยบัญชาการลำเลียงทางทะเล ทางทหาร ประสานงานการเคลื่อนย้าย ทั้งทางทะเล และทางบก ขณะที่ หน่วยบัญชาการเคลื่อนที่ทางอากาศ ประสานงานการเคลื่อนย้ายของผู้ใช้ ทางอากาศทั่วไป สำหรับผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์ที่รับการ สนับสนุน ผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์จะควบคุมการเคลื่อนที่ไหล เข้า-ออกของยุทธบริเวณ โดยใช้กระบวนการตรวจสอบข้อมูลหน่วย และการใช้ตามขั้นเวลา (TPFDD) ที่เหมาะสม ส่วนเหล่าทัพทางภูมิศาสตร์ จะเลือก และตรวจสอบหมายเลขหน่วยตามสายงาน ตลอดการเคลื่อนที่ไหล เข้า-ออกของยุทธบริเวณ

ง. การวางแผนระหว่างการปฏิบัติ

(ด) การวางแผนยังคงดำเนินไประหว่างการปฏิบัติ โดยเริ่มจากการปรับแผนเดิมที่มีอยู่ และการผลิตคำสั่งยุทธการ และปรับปรุงการเคลื่อนที่ ของกำลังที่ใช้ กองกำลังที่ได้รับมอบ และจัดสรรขณะที่การปฏิบัติการได้ดำเนินการไป การวางแผนโดยทั่วไปจะเกิดความแตกต่างอยู่สามประการ แต่จะอยู่ในระยะเวลาที่ซ้อนกัน ก็คือ แผนอนาคต, แผนปฏิบัติการอนาคต และแผนปัจจุบัน (ดังแสดงให้เห็นในรูปที่ ๒-๖)

(ก) แผนของกรมฝ่ายเสนาธิการร่วม สสร.๕ (J-5) จะมุ่งเน้นไปที่แผนในอนาคต ระยะเวลาของการโฟกัสสำหรับความพยายามนี้จะแตกต่างกันไปตามระดับของการบังคับบัญชา, ประเภทของการปฏิบัติการ, ความต้องการของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม และปัจจัยอื่นๆ โดยปกติแล้ว ความสำคัญของความพยายาม แผนในอนาคต คือในการวางแผนขั้นต่อไปของการปฏิบัติการ หรือตามลำดับขั้นต่อจากการปฏิบัติในปัจจุบัน ในการวางแผนการทัพนี้ อาจจะเป็นการวางแผนการปฏิบัติการหลักถัดไป หรือขั้นต่อไปของการวางแผนการทัพ

(ข) การวางแผนยังคงเกิดขึ้นสำหรับการปฏิบัติที่แตกแขนงออกไปยังการปฏิบัติในปัจจุบัน (การวางแผนปฏิบัติการอนาคต) ครอบคลุมระยะเวลาของการโฟกัสสำหรับการวางแผนการปฏิบัติการอนาคต แตกต่างกันไปตามปัจจัยที่แสดงไว้ สำหรับแผนการในอนาคต, แต่โดยปกติระยะเวลา เป็นระยะใกล้กว่าระยะเวลาในแผนในอนาคต การวางแผนในอนาคตมักเกิดขึ้นใน สสร.๕ (J-5) หรือกลุ่มวางแผนร่วม (JPG) ขณะที่การวางแผนการปฏิบัติการอนาคตเกิดขึ้นตามปกติในการดำเนินงานของคณะกรรมการร่วม (J-3)

(ค) ท้ายสุด การวางแผนปฏิบัติการปัจจุบันเน้นไปที่การวางแผนในทันที หรือห้วงระยะเวลาการวางแผนที่ใกล้มาก เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการที่ต่อเนื่องที่เกิดขึ้นในศูนย์ปฏิบัติการร่วม หรือ J-3

(๒) ในระหว่างการปฏิบัติ ความคืบหน้าในการปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา และความสำเร็จในการบรรลุกิจที่รับมอบ จะถูกเฝ้าตรวจสอบ และชี้วัด พร้อมกับการป้อนข้อมูลใหม่ และข้อมูลข่าวสารตามที่ได้รับเพื่ออำนวยความสะดวกในการตัดสินใจ และอนุญาตสำหรับการเลือกการปฏิบัติที่แตกแขนงออกไป (branches) หรือการปฏิบัติตามลำดับขั้น (sequels) ถ้ามีหรือการวางแผนที่ปรับแก้ตามความจำเป็น

(๓) นักวางแผนในอนาคต ต้องมองหาโอกาส หรือความท้าทายที่คาดไม่ถึงที่แนะนำว่าภารกิจในปัจจุบันอาจต้องได้รับการแก้ไข และการเข้าสู่ทางยุทธการที่แตกต่างกัน อาจจำเป็นที่ต้องการที่จะบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ พวกเขาควรที่จะมองหาตัวชี้วัด ที่ผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการไม่สามารถบรรลุได้ หรือไม่มีความต้องการอีกต่อไป ต่อจากนั้น สถานการณ์เหล่านี้อาจส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนใหม่ของปัญหาและการพัฒนา หรือการปฏิบัติของแผนการปฏิบัติที่แตกแขนงออกไป (branches) หรือหนทางปฏิบัติใหม่

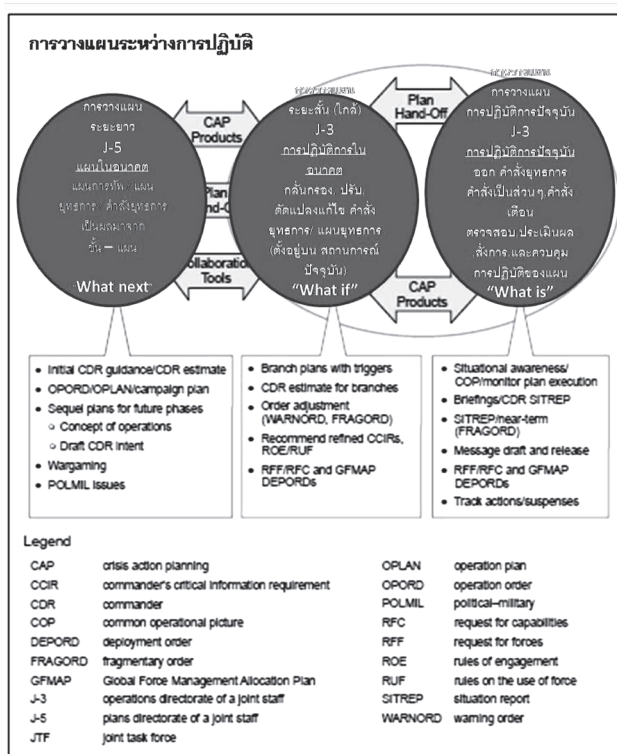
(๔) การปฏิบัติของแผนไม่ได้จบกระบวนการวางแผน วงรอบของการวางแผนอาจจะกลับเข้ามาใหม่ ณ จุดใดก็ได้ เพื่อรับคำแนะนำใหม่ใช้ในการทบทวนความก้าวหน้า (IPR) แก้ไขแผนตัดสินใจถ้า (if) และเมื่อไหร่ (when) ที่จะปฏิบัติแผนการปฏิบัติที่แตกแขนงออกไป (branches) หรือการปฏิบัติตามลำดับขั้น (sequels) หรือยุติ (terminate)

การปฏิบัติการ การวางแผนยังคงดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องสำหรับการปฏิบัติการอนาคต

๑๔. พันธกิจการวางแผน

ก. แม้ว่า ๔ พันธกิจการวางแผนของคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ การพัฒนาแนวความคิด, การพัฒนาแผนและการประเมินค่าแผน เป็นตามลำดับทั่วไป พวกเขามักจะทำงานร่วมกันในความพยายาม เพื่อเร่งกระบวนการวางแผนโดยรวม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือผู้บังคับหน่วยกำลังรบอาจสั่งให้ฝ่ายเสนาธิการในการวางแผน เพื่อที่จะปรับแต่งหรือปรับเปลี่ยนแผน โดยการกลับเข้าสู่กระบวนการวางแผนใหม่ที่ใดๆ ของพันธกิจก่อนหน้านี้ เวลาที่ใช้ในการบรรลุแต่ละกิจกรรม และแต่ละพันธกิจขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิกฤตที่เกิดขึ้น

(๑) ในกรณีที่มีความอ่อนไหวในเรื่องของเวลา กิจกรรม และพันธกิจ อาจจะบรรลุความสำเร็จพร้อมๆ กัน และบีบอัดเพื่อให้การตัดสินใจทั้งหมดถูกเข้าถึงในการประชุมอภิปรายแบบเปิด และคำสั่งถูกผสมรวมกัน และในขั้นต้นอาจจะออกมาเป็นปากเปล่า

รูปที่ ๒-๖ การวางแผนระหว่างกาปฏิบัติ

(๒) วิฤติ อาจเป็นเวลาที่สำคัญ หรือหนทางปฏิบัติเดียวที่เห็นได้ชัด ดังนั้น ที่การเขียนคำสั่งครั้งแรก อาจเป็นคำสั่งการวางกำลัง (DEPORD) หรือคำสั่งให้ปฏิบัติ (EXORD)

(๓) แต่ละในการทบทวนความก้าวหน้า สำนักงานกระทรวงกลาโหมจะทำงานที่ขัดข้องเพื่อบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม สำหรับการวางแผนอย่างต่อเนื่อง

ข. คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ในฟังก์ชันนี้ ใช้ในการกำหนด การประเมินทางการเมือง-การทหาร ในระดับยุทธศาสตร์ พัฒนา และ ประเมินค่า วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ทางทหาร และพัฒนาแนวทาง การวางแผนนำไปสู่การจัดทำหนทางปฏิบัติ ประธานาธิบดี, รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงกลาโหม และประธานคณะเสนาธิการร่วม

คู่มือที่ ๓ “ยุทธศิลป์และการออกแบบทางยุทธการ” สำหรับ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางของผู้บัญชาการ และ แนวคิดการปฏิบัติการ

(๑) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบให้ข้อมูลผ่านชุดในการทบทวน ความก้าวหน้า (IPRs) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบใช้ทักษะยุทธบริเวณ และ วัตถุประสงค์ทางยุทธการ ที่สนับสนุนวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ของชาติ ด้วยคำแนะนำ และคำยินยอมของประธานาธิบดี และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม กระบวนการนี้เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ของคำแนะนำ ทางยุทธศาสตร์ที่มีอยู่ เช่น แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม และ คำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ สำหรับการวางแผนประณีต หรือคำสั่ง เตือนของประธานคณะเสนาธิการร่วม, คำสั่งการวางแผน, หรือคำสั่งเตรียม พร้อมในแผนการปฏิบัติในสถานการณ์วิกฤติ ซึ่งจะรวมถึงการวิเคราะห์ ภารกิจ, การประเมินค่าภัยคุกคาม, การพัฒนาสมมุติฐาน ซึ่งอย่างน้อยจะ ต้องบรรยายให้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ระหว่างในการทบทวน ความก้าวหน้า (IPRs) คำแนะนำทางยุทธศาสตร์

(๒) ระหว่างเริ่มต้น ในการทบทวนความก้าวหน้า (IPRs) เราเรียกว่า IPR A ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ควรจะปรึกษาหารือเกี่ยวกับ

คำแนะนำการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ของรัฐบาลสหรัฐ ผลผลิตสุดท้ายหลักของพันธกิจคำแนะนำทางยุทธศาสตร์เป็นสมมติฐาน, ข้อเสนอเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ และสถานะแวดล้อมทางยุทธการ (ธรรมชาติของปัญหา), ผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร และทางยุทธศาสตร์ และคำแถลงภารกิจที่ได้รับอนุมัติของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน

ค. การพัฒนา แนวความคิด ในระหว่างการวางแผนประเด็นผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนพัฒนาหนทางปฏิบัติ หลายหนทางแต่ละแนวความคิดในการปฏิบัติขั้นต้นที่ระบุอย่างน้อยที่สุด, ชัดความสามารถหลักที่ต้องการ และองค์การเฉพาะกิจ กิจกรรมปฏิบัติการหลักจะบรรลุความสำเร็จโดยหน่วยรอง, แนวคิดของการใช้กำลัง, และการประเมินค่าความเสี่ยงสำหรับแต่ละหนทางปฏิบัติ แต่ละหนทางปฏิบัติควรที่จะมีทางเลือกที่ฝังตัวที่จะอธิบายทางเลือกหลายๆ ทาง เพื่อให้บรรลุความสำเร็จผลลัพธ์สุดท้ายที่ถูกออกแบบ คือ เงื่อนไขที่เปลี่ยนไป (เช่น สถานะแวดล้อมทางยุทธการ, ปัญหา, ทิศทางทางยุทธศาสตร์) ในสถานการณ์ที่ไวก่อเวลา คำสั่งเตือนอาจจะไม่ได้ออก และคำสั่งการวางแผน หรือคำสั่งเตรียมพร้อมอาจจะคำแนะนำทางยุทธศาสตร์อันแรก ได้รับโดยผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน การใช้คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ และแถลงการณ์ภารกิจของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ นักวางแผนจะเตรียมข้อความร้องขอการประเมิน เพื่อที่จะเรียกร้องการนำเข้าหนทางปฏิบัติจากหน่วยรองและพัฒนาหนทางปฏิบัติเบื้องต้น ขึ้นอยู่กับการประมาณการของฝ่ายเสนาธิการ

ดูบทที่ ๔ “กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม” สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมกับการพัฒนาหนทางปฏิบัติ

(๑) ในระหว่างในการทบทวนความก้าวหน้า (IPRs) การพัฒนาแนวความคิด เรียกว่า IPR C ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนจะกล่าวถึงการปฏิบัติตามหนทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ ผู้บังคับบัญชายังขอคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเกี่ยวกับการวางแผนระหว่างองค์กรและการประสานงาน และให้คำแนะนำที่เหมาะสมตามข้อกำหนดขององค์กรที่ระบุไว้ระหว่างการวิเคราะห์ภารกิจและการพัฒนา หนทางปฏิบัติการพัฒนาแนวคิดควรพิจารณาช่วงของหนทางปฏิบัติที่พัฒนาทางเลือกที่แน่นอน ให้มีความยืดหยุ่นมากที่สุดและเปลี่ยนผ่านให้เกิดความรวดเร็วในช่วงวิกฤติ

(๒) ผลผลิตหลักจากพันธกิจ การพัฒนาแนวความคิดเป็นหนทางปฏิบัติที่ได้รับการอนุมัติให้ปฏิบัติในขั้นต่อไป การวางแผนโดยละเอียดจะเริ่มขึ้นเมื่อได้รับการอนุมัติหนทางปฏิบัติในพันธกิจ การพัฒนาแนวความคิด

ง. การพัฒนาแผน

พันธกิจนี้ใช้เพื่อพัฒนาแผนการทัพอ่างเต็มที่, แผนเผชิญเหตุหรือคำสั่ง พร้อมกับผนวกการสนับสนุนที่แนบ และปรับแต่งการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในเบื้องต้น พันธกิจนี้จะรวมการอย่างเต็มที่ในการบูรณาการกิจกรรม การระดมสรรพกำลัง, การวางกำลัง, การใช้กำลัง, การดำรงสภาพการรบ, การยุติความขัดแย้ง, การวางกำลังใหม่, การเลิกระดมสรรพกำลังผ่านโครงสร้างการปฏิบัติการรบรวม หกชั้น (ชั้นที่ ๐ ถึง ๕) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ บรรยายสรุปแผนสุดท้ายไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (หรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมาย) ในระหว่างในการทบทวนความก้าวหน้า

(IPRs) การอนุมัติแผนขั้นสุดท้าย (IPR F) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบอาจจะทำซ้ำ IPR F ตามความจำเป็นจนกว่าจะได้รับการอนุมัติ ผลผลิตหลักก็คือ แผนหรือคำสั่งที่ได้รับการอนุมัติ

ดูบทที่ 4 “กระบวนการวางแผนปฏิบัติการร่วม” สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำแผน

จ. การประเมินแผน

(๑) ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน ทบทวนและประเมินผลแผนสมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อผลลัพธ์ที่เป็นไปได้สี่ประการคือการปรับแต่ง, ปรับเปลี่ยน, ยุติ และปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน และกลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วมยังคงประเมินสถานการณ์สำหรับการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่จะเรียก RATE (การปรับแต่ง R, ปรับเปลี่ยน A, ยุติ T และปฏิบัติ E) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบจะบรรยายสรุปให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ระหว่างในการทบทวนความก้าวหน้า (IPRs) การประเมินแผน เรียกว่า IPR R ของการปรับเปลี่ยนและการปรับปรุงแผนจากการประเมินของผู้บังคับหน่วยกำลังรบของสถานการณ์และความสามารถในการวางแผนเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สุดท้าย

(๒) การปรับแต่ง (Refine) ในระหว่างการวางแผนทั้งหมด แผนปรับแต่งมักจะเป็นกระบวนการที่เป็นระเบียบ ตามการพัฒนาแผนและมีส่วนเกี่ยวข้องกับพันธกิจ การวางแผน การประเมินค่าแผน การปรับแต่งดำเนินการตามปกติในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องที่เปลี่ยนแปลงฉุกเฉินในการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ การปรับแต่งเป็นไปอย่างต่อเนื่องเกือบตลอดแผน หรือการพัฒนาคำสั่งยุทธการ นักวางแผนมักจะปรับแผน

หรือคำสั่ง ขึ้นอยู่กับคำแนะนำของผู้บังคับบัญชาในการแก้ปัญหา ผลของการวางแผนกองกำลัง, การวางแผนสนับสนุน, การวางแผนวางกำลัง, ระบุปัญหาความขาดแคลน, ภัยคุกคามหรือการปฏิบัติของกองกำลังปฏิบัติการหลายชาติ (MNF) การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ หรือเปลี่ยนแปลงไปยังคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ การปรับแต่งยังคงดำเนินต่อไปแม้จะเริ่มปฏิบัติแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงมักจะส่งในรูปของคำสั่งเป็นส่วนๆ (FRAGORDs) มากกว่าที่จะคัดลอกแก้ไขของแผนหรือคำสั่ง

(๓) ปรับเปลี่ยน (Adapt) การปรับเปลี่ยน นักวางแผนปรับเปลี่ยนแผนเมื่อมีความต้องการในการปรับปรุงแก้ไขหลัก ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยหนึ่งอย่างต่อไปนี้: ทิศทางทางยุทธศาสตร์, สภาวะแวดล้อมทางยุทธการ หรือปัญหาที่เผชิญหน้าของผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม นักวางแผนจะตรวจสอบอย่างต่อเนื่องสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่อาจจำเป็นต้องปรับแผนเพื่อรวมถึงการปรับเปลี่ยนแนวทางการเข้าสู่ทางยุทธการของผู้บังคับบัญชา และปรับปรุงแก้ไขแนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) เมื่อเกิดขึ้นแล้วผู้บังคับบัญชาอาจจะต้องการที่จะเริ่มกระบวนการในการทบทวนความก้าวหน้า (IPRs) ใหม่

(๔) การยุติ (Terminate) ผู้บังคับบัญชาอาจแนะนำให้ยกเลิกแผนเมื่อไม่มีความเกี่ยวข้องหรือไม่มีภัยคุกคามอีกแล้ว สำหรับแผนการมอบหมายกิจของแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ด้วยคำแนะนำจากประธานคณะเสนาธิการร่วม เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจอนุมัติในการยกเลิกข้อกำหนดในการวางแผน

(๕) ปฏิบัติ (Execute) ดู พารากราฟ 13 c การปฏิบัติ (Execution)

๑๕. ผลผลิต การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ และการวางแผน ประณีต

การวางแผนการปฏิบัติการร่วมครอบคลุมการจัดทำแผนจำนวนมาก และผลผลิตที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ การวางแผนประณีต หรือ ผลผลิตที่ผลิตระหว่างการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ

ก. การวางแผนประณีตระหว่างการผลิตแผน การวางแผน ประณีตครอบคลุม การจัดทำแผนที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ไม่มีวิกฤติใช้ในการพัฒนาการทัพ และแผนเผชิญเหตุสำหรับย่านของกิจกรรมที่กว้างขวาง ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดที่ระบุในคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ, แผน ชัดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม หรือแนวทางในการวางแผนอื่นๆ ตัวแทนแผนความสัมพันธ์จะแสดงภาพประกอบในรูปที่ ๒-๗ แผนการทัพ ในยุทธบริเวณและทั่วโลกเป็นโครงสร้างหลักของการวางแผนของกระทรวง กลาโหม พวกเขาได้ใช้เครื่องมือที่จะแปลงยุทธบริเวณกองบัญชาการกำลัง รบ หรือกลยุทธ์ระดับหน้าที่ลงในแผนปฏิบัติ แผนการทัพในยุทธบริเวณ และทั่วโลกจะใช้เป็นพาหนะสำหรับการเชื่อมโยงกิจกรรมสำหรับการ เชื่อมโยงกิจกรรมการสร้างสภาพคงที่เพื่อการปฏิบัติการปัจจุบันและ แผนเผชิญเหตุ

(๑) แผนการทัพ แผนการทัพ คือชุดของการปฏิบัติการหลัก ที่สัมพันธ์กัน มุ่งไปที่การบรรลุวัตถุประสงค์ทางยุทธการ และยุทธศาสตร์ ภายในเวลาและพื้นที่ที่กำหนด การวางแผนการทัพมีความเหมาะสมเมื่อ พิจารณาการปฏิบัติการทางทหารเกินกว่าขอบเขตของการปฏิบัติการหลัก การปฏิบัติเดียว ดังนั้น การทัพจึงเป็นการปฏิบัติการร่วมที่กว้างขวางที่สุด

ในแง่ของเวลาและทรัพยากรอื่นๆ การวางแผนการทัพมีการใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการดำเนินการรบขนาดใหญ่ แต่สามารถใช้ตลอดย่านปฏิบัติการทางทหาร

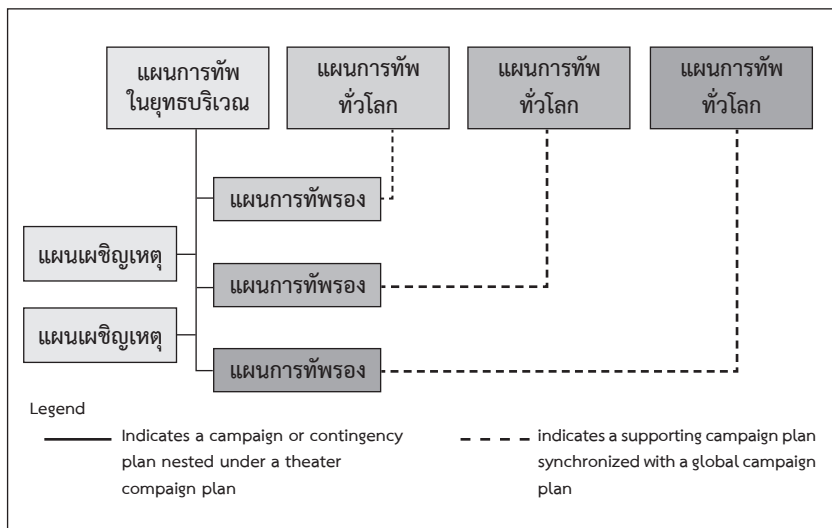
(ก) แผนของกองบัญชาการกำลังรบร่วม และการปฏิบัติการทัพ และการปฏิบัติการหลักขณะที่เหล่าทัพและส่วนเหล่าทัพตามพันธกิจของกองกำลังรบร่วมจัดการการสนับสนุนหน่วยรบ และการปฏิบัติการหลักที่รับการสนับสนุน, การสู้รบ และการรบปะทะ ไม่ใช่การทัพที่เป็นอิสระ ผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์ หรือผู้บัญชาการกำลังรบตามพันธกิจสามารถวางแผน และจัดการการทัพรองในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของยุทธบริเวณหรือการทัพทั่วโลก ในขณะที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นแนวทางในการใช้พลังอำนาจทางทหาร แผนการทัพ จะพิจารณาว่าจะทำอย่างไรที่จะประสานเครื่องมือของพลังอำนาจของชาติทั้งหมด เช่นเดียวกับความพยายามของพันธมิตรระหว่างองค์กรต่างๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ของชาติ

(ข) แผนการทัพ จะช่วยให้บรรลุยุทธศาสตร์ของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ โดยทั่วถึงและสอดคล้องกันในการบูรณาการกิจกรรมที่ทำให้เกิดสภาพที่มั่นคง (ที่เกิดขึ้นจริง), กิจกรรม และปฏิบัติการเผชิญเหตุ (ที่อาจเกิดขึ้น) ยุทธศาสตร์ของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และผลลัพธ์แผนการทัพ ควรที่จะออกแบบมาเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ที่ถูกจัดลำดับความสำคัญ และทำหน้าที่ในการเป็นกรอบงานการบูรณาการที่จะแจ้ง และประสานสอดคล้องของหน่วยรบทั้งหมด และการวางแผนสนับสนุน และการปฏิบัติการ

(ค) การปฏิบัติการสร้างสภาพที่มั่นคง และกิจกรรม ซึ่งรวมถึงการปรับขอบเขตกิจกรรม (รวมถึงการกำหนดเครื่องมือของแผนเผชิญเหตุ) ควรได้รับการออกแบบเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง, เตรียมที่จะเอาชนะภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น ประสบความสำเร็จ ในย่านความกว้างของการเผชิญเหตุ สร้างขีดความสามารถของประเทศ หุ้นส่วน และร่วมกับเครื่องมือของพลังอำนาจแห่งชาติอื่นๆ ส่งเสริมเสถียรภาพในภูมิภาคที่สำคัญ และสนับสนุนเป้าหมายระดับชาติในวงกว้างอื่นๆ แผนการทัพเป็นพาหนะหลักในการออกแบบ จัดระเบียบ บูรณาการ และดำเนินกิจกรรมความร่วมมือในการรักษาความมั่นคง

(ง) ภายใต้โครงสร้างนี้, แผนถูกพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์ฉุกเฉิน และเข้าใจได้ดีที่สุดในฐานะแผนการปฏิบัติที่แตกแขนงออกไป (branches) เพื่อที่จะครอบคลุมแผนการทัพทั่วโลก หรือแผนการทัพในยุทธบริเวณ ได้กล่าวถึงสถานการณ์ที่จะทำให้ผลลัพธ์สุดท้ายทางทหารในระดับยุทธศาสตร์หนึ่งอย่างหรือมากกว่าตกอยู่ในอันตรายและปล่อยให้สหรัฐฯ ไม่มีการพึ่งพา มากกว่าที่จะแก้ปัญหาด้วยการปฏิบัติการทางทหาร การปฏิบัติการทางทหารสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้รวมทั้งการรุกรานทางอาวุธ, ความไม่แน่นอนในระดับภูมิภาค วิกฤติการณ์ด้านมนุษยธรรมหรือภัยธรรมชาติ แผนเผชิญเหตุควรจะใช้ย่านของทางเลือกทางทหาร รวมถึงทางเลือกในการป้องกันที่อ่อนตัว (FDOs) หรือการตอบสนองที่ยืดหยุ่น และควรได้รับการประสานงานกับการตอบสนองของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาทั้งหมด

ความสัมพันธ์ของแผน

รูปที่ ๒-๗ ความสัมพันธ์ของแผน

(๒) แผนเผชิญเหตุ

(ก) แผนเผชิญเหตุ ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อคาดการณ์ถึงวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นนอกเหนือจากภาวะวิกฤติ ภาวะฉุกเฉินเป็นสถานการณ์ที่อาจเกี่ยวข้องกับกองกำลังทหารเข้าตอบสนองต่อภัยธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้นผู้ก่อการร้าย, การบ่อนทำลาย, การปฏิบัติการทหารโดยอำนาจของต่างชาติ หรือสถานการณ์อื่นๆ ตามที่ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแจ้งโดยตรง กลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วมใช้การวางแผนประเด็นในการพัฒนาแผนสำหรับย่านความกว้างของการเผชิญเหตุ ขึ้นอยู่กับกิจที่ถูกระบุในคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ,

แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม หรือแนวทางการวางแผนอื่น ๆ การวางแผนประณีต อำนวยความสะดวกให้การเปลี่ยนผ่านไปยังการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ และแผนการทัพในยุทธบริเวณ

(ข) นักวางแผนพัฒนาแผนการจากข้อมูลที่ดีที่สุด, ใช้กองกำลังและทรัพยากรที่แบ่งมอบ และจัดสรรต่อคำแนะนำในการบริหารจัดการกองกำลังรบทั่วโลกไปสู่การปฏิบัติ (GFMIG) การวางแผนประณีตครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนเผชิญเหตุ สำหรับการวางแผนกำลัง, การใช้กำลัง, การดำรงสภาพ และการวางแผนกำลังใหม่ของกองกำลังที่ถูกแบ่งมอบ และทรัพยากรเพื่อตอบสนองต่อวิกฤติการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ระบุไว้ในเอกสารการวางแผนทางยุทธศาสตร์ร่วม การวางแผนประณีตขึ้นอยู่กับสมมุติฐานอย่างมากเกี่ยวกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเกิดวิกฤติขึ้น การเปลี่ยนผ่านจากแผนประณีตไปยังการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ และการปฏิบัติควรจะราบรื่นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ วางแผนพัฒนาแนวความคิดในการปฏิบัติ (CONOPS) เอกสารอย่างคร่าว ๆ ที่รายละเอียดสมมุติฐาน, กองกำลังฝ่ายตรงข้าม, ขั้นตอนการปฏิบัติ, ลำดับความสำคัญของภารกิจ, และความต้องการกำลัง, การวางแผนกำลัง, และการวางแผนตำแหน่ง รายละเอียด, การวาดภาพการรบ, การกลั่นกรอง, การวางแผนประณีต เอกสารที่คร่าว ๆ สนับสนุนกองกำลังตรวจหาที่ตั้งด้วยคลื่นเสียง และการฝึกในการเตรียมตัวสำหรับความต้องการในการปฏิบัติส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถเปรียบเทียบได้อย่างรวดเร็วของเงื่อนไขสมมุติ, ขั้นตอนการปฏิบัติ, ภารกิจ และความต้องการกำลังของแผนเผชิญเหตุ ตามความต้องการที่แท้จริงของการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ งานที่ทำในระหว่างการวางแผนประณีต

ช่วยให้กลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วม เพื่อพัฒนากระบวนการ และขั้นตอนรวมทั้งการวิเคราะห์ และการวางแผนความชำนาญที่จำเป็นอย่างยิ่ง ในช่วงการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ

(ค) หากสถานการณ์มีการพัฒนาขึ้นในช่วงวงรอบ ๒ ปี ของคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ/แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม ซึ่งจะรับประกันแผนใหม่ แต่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้น รัฐมนตรีกลาโหมผ่านทางประธานคณะเสนาธิการร่วมดำเนินการตามความเหมาะสม ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุน และใช้ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ให้การสนับสนุน, เหล่าทัพ, หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ, ออกจากวงจร, เพื่อเริ่มการวางแผนประณีต ในการตอบสนองต่อสถานการณ์ใหม่ กลไกหลักในการวางแผนประณีต สำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉินนอกวงรอบของคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ/แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม จะผ่านแถลงการณ์การชี้แจงทางยุทธศาสตร์จากรัฐมนตรีกลาโหม และคำสั่งในการวางแผนจากประธานคณะเสนาธิการร่วมไปยังผู้บังคับหน่วยกำลังรบ แถลงการณ์การชี้แจงทางยุทธศาสตร์ (การเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิผล ไปยังคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ) ให้ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ และแนวทางนโยบายเกี่ยวกับส่วนหน้าของกระบวนการวางแผน

(ง) แผนได้ถูกผลิต, ทบทวน และปรับปรุงให้ทันสมัย เป็นระยะ เพื่อให้มั่นใจว่ามีความเกี่ยวข้อง การวางแผนประณีตมักจะเน้นในเรื่องของการเผชิญเหตุที่ตัวเลือกทางทหารมุ่งเน้นไปที่การปฏิบัติการรบ; อย่างไรก็ตาม แผนได้บันทึกสำหรับประเภทอื่นของการปฏิบัติการทางทหารร่วม นอกเหนือจากแผนเพื่อแก้ไขปัญหาทุกขั้นตอนแล้ว รวมทั้งผู้ที่การปฏิบัติการทางทหารอาจสนับสนุนหน่วยงานอื่นๆ, การวางแผนจัดการปัญหา

เผชิญเหตุฉุกเฉิน ที่ซึ่งทหารอยู่ในการสนับสนุนจากการโจมตี เหล่านี้ รวมถึงการรักษาความปลอดภัยบ้านเกิด, การสนับสนุนการป้องกันของ เจ้าหน้าที่พลเรือน และความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจากต่างประเทศ

(จ) มีสี่ระดับ ของรายละเอียดการวางแผนสำหรับแผนเผชิญเหตุ ด้วยผลผลิตการวางแผนแต่ละระดับ

๑. รายละเอียดการวางแผน - ระดับ ๑ ประมาณสถานการณ์ของผู้บัญชาการ (Commander's Estimate) การวางแผนในระดับนี้ เกี่ยวข้องกับจำนวนรายละเอียดที่น้อยที่สุด และเน้นในการผลิต หนทางปฏิบัติหลายชุด เพื่อจัดการกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน ผลผลิตสำหรับระดับนี้อาจเป็นการบรรยายสรุปหนทางปฏิบัติ, คำสั่งบัญชาการ, การประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา หรือบันทึกข้อตกลง การประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมด้วย หนทางปฏิบัติทางทหาร เพื่อรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น การประมาณสถานการณ์สะท้อนให้เห็นการวิเคราะห์ของผู้บังคับบัญชาที่รับการสนับสนุนของหนทางปฏิบัติต่างๆ ที่เป็นไปได้ เพื่อบรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมาย และมีหนทางปฏิบัติที่แนะนำ

๒. รายละเอียดการวางแผน - ระดับ ๒ แผนมูลฐาน (Base Plan (BPLAN)) แผนมูลฐาน อธิบายแนวความคิดในการปฏิบัติ, กำลังรบหลัก, แนวคิดในการสนับสนุน และระยะเวลาที่คาดว่าจะเสร็จสิ้น ภารกิจโดยปกติแล้วจะ ไม่รวมถึงภาคผนวกหรือข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามขั้นเวลา (TPFDD)

๓. รายละเอียดการวางแผน - ระดับ ๓ แผนแสดงแนวความคิด (Concept Plan: CONPLAN) แผนแสดงแนวความคิดเป็นแผนยุทธการในรูปแบบย่อ ซึ่งอาจต้องมีการขยายความเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงอย่างมากเพื่อแปลงเป็นแผนยุทธการ หรือคำสั่งยุทธการ ซึ่งรวมถึงการสรุปแผน, แผนมูลฐาน และมักประกอบด้วยผนวกดังต่อไปนี้ : การจัดหน่วย (Task Org) (A), การข่าว (Intel) (B), ปฏิบัติการ (Operations) (C), การส่งกำลัง (Logistics) (D), ความสัมพันธ์ของการบังคับบัญชา (Command Relationships) (J), การติดต่อสื่อสาร (Communications) (K), การปฏิบัติการเทคนิคพิเศษ (Special Technical Operations) (S), การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีใช้ทหาร (Interagency) (V) การสื่อสารทางยุทธศาสตร์ (strategic communication) (Y) และรายการแจกจ่าย (distribution) (Z) (ดู the CJCSM 3122.01 series volumes) นอกจากนี้ยังสามารถผลิตข้อมูลกำลังรบ และการวางกำลังตามชั้นเวลา (TFPDD) ได้ถ้ามี (เรียกว่า แผนระดับ 3-T) บัญชีหน่วยทหาร และข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามชั้นเวลา (TFPDD) อาจจะมีความต้องการภาคผนวก E กำลังพลถูกเตรียมไว้

๔. รายละเอียดการวางแผน - ระดับ ๔ แผนยุทธการ (Operation Plan: OPLAN) แผนยุทธการเป็นแผนร่วมที่สมบูรณ์และมีรายละเอียดที่มีคำอธิบายแบบเต็มรูปแบบของแนวความคิดในการปฏิบัติ, ภาคผนวกทั้งหมดที่ใช้กับแผน และข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามชั้นเวลา มันระบุกองกำลังเฉพาะการสนับสนุนตามพันธกิจ และทรัพยากรที่จำเป็นในการปฏิบัติแผน และให้ประมาณการในการจัดส่งกำลังทหารเข้ามา

เพิ่มเติมในยุทธบริเวณ แผนยุทธการ สามารถพัฒนาเป็นคำสั่งยุทธการ ได้อย่างรวดเร็ว แผนยุทธการ ตามปกติจะถูกจัดเตรียมเมื่อ

ก. ภาวะเผชิญเหตุ มีความสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ และต้องมีรายละเอียดการวางแผนล่วงหน้า

ข. ขนาดหรือระยะเวลาของภาวะเผชิญเหตุ ต้องมีรายละเอียดการวางแผน

ค. การวางแผนรายละเอียดเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสนับสนุนการวางแผนหลายชาติ

ง. การวางแผนโดยละเอียดเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อตรวจสอบการวางกำลัง, การใช้กำลัง, การดำรงสภาพ และความต้องการการวางกำลังใหม่ กำหนดทรัพยากรที่เป็นไปได้ เติมความต้องการที่ระบุไว้และตรวจสอบความขาดแคลน

(ฉ) แผนเผชิญเหตุ ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการทำงานร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, สำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ประธานคณะเสนาธิการร่วม, หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการร่วม, ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ และฝ่ายเสนาธิการของกลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วมทั้งหมดในการพัฒนาของแผนที่เกี่ยวข้อง สำหรับภาวะเผชิญเหตุทั้งหมดที่ถูกระบุในคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ, แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม และแนวทางการวางแผนอื่นๆ การวางแผนประณีต รวมทั้งกลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วมที่เกิดขึ้นพร้อมกัน และกิจกรรมการวางแผนร่วมแบบคู่ขนาน กลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วม ทบทวนแผนการดังกล่าวที่ได้รับมอบหมายใน

แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วมเพื่อขออนุมัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ภายใต้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม สำหรับนโยบายยังทบทวนแผนเหล่านั้นสำหรับการพิจารณาโยบายควบคู่ไปกับการอนุมัติจากประธานคณะเสนาธิการร่วม ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ สามารถขอรับการทบทวนของกลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วม ในระหว่างการวางแผนใดๆ ในกระบวนการ รวมถึงประเมินแผนผู้บังคับหน่วยกำลังรบ อาจสั่งการการพัฒนาแผนการเพิ่มเติมตามคำสั่งของพวกเขาเพื่อบรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมายหรือกิจแฝง

(ข) เมื่อได้รับคำสั่งจากประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผ่านประธานคณะเสนาธิการร่วม ผู้บังคับหน่วยกำลังรบอาจแปลงแผนระดับ ๑, ๒ และ ๓ เป็นแผนยุทธการ ระดับ ๔ หรือเป็นคำสั่งยุทธการ ที่พัฒนาขึ้นอย่างสมบูรณ์สำหรับการปฏิบัติ

(๓) แผนการทัพทั่วโลก

(ก) เมื่อขอบเขตของการปฏิบัติการทางทหารที่ไตร่ตรองเกินกว่าอำนาจ หรือขีดความสามารถของผู้บังคับหน่วยกำลังรบเดียวเพื่อวางแผน และปฏิบัติ ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จะสั่งให้ประธานคณะเสนาธิการร่วมใช้ขั้นตอนการวางแผนทั่วโลก และช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในทิศทางยุทธศาสตร์ และบูรณาการความพยายามในการวางแผน ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปกติจะทำการตัดสินใจเพื่อใช้ขั้นตอนการวางแผนสากลเป็นความรับผิดชอบของแผนบัญชาการรวมที่มอบหมายให้กับของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ หรือในระหว่างการประเมินสถานการณ์ การประเมินของผู้บังคับบัญชา

ที่สนับสนุนเรื่องนี้ การตัดสินใจอาจเป็นไปได้ทั้งการประเมินผลของผู้บังคับหน่วยกำลังรบหลายตำแหน่งที่มีภัยคุกคามแบบเดียวกันนี้ พื้นที่รับผิดชอบของพวกเขาหรือการประเมินเพียงครั้งเดียวจากผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ที่รับมือกับภัยคุกคามจากทั่วโลก, ข้ามผ่านพื้นที่ความรับผิดชอบหรือ มุมมองทางพันธกิจ สถานการณ์ที่อาจทำให้ช่วงการประเมินนี้มีตั้งแต่การสู้รบที่สำคัญในการคุกคามการโจมตีแบบอสมมาตรที่ขยายไปทั่วกองบัญชาการกำลังรบขอบเขตและหน้าที่ และต้องการการบูรณาการทางยุทธศาสตร์ของการทัพ และการปฏิบัติการหลักผู้บังคับหน่วยกำลังรบสองหรือมากกว่า ตัวอย่างหนึ่งของภัยคุกคามถาวรที่มีอยู่อย่างโดยเนื้อแท้ทั่วโลกและก่อให้เกิดความเสี่ยงในขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบ คือการแสวงหาผลประโยชน์จากศัตรูและการโจมตีของกระทรวงกลาโหม เครือข่ายคอมพิวเตอร์ในตารางข้อมูลทั่วโลก อีกตัวอย่างหนึ่งของโลกที่ยังคงอยู่ภัยคุกคามที่ต้องการเอกภาพของความพยายามทั่วโลก เป็นภัยคุกคามจากผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ และอาวุธทำลายล้างสูง

(ข) ตามหัวข้อ 10, USC, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอาจกำหนดความรับผิดชอบของประธานคณะเสนาธิการร่วม สำหรับดูแลกิจกรรมของกองบัญชาการกำลังรบ การมอบหมายดังกล่าวโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ไม่ให้อำนาจคำสั่งใดๆ เกี่ยวกับประธานคณะเสนาธิการร่วม และไม่เปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ระบุไว้ในหัวข้อ 10, USC, 164 (b) (2) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ถูกมอบหมายอำนาจดังกล่าว จะนำไปสู่ความพยายามในการวางแผนทั่วโลก สำหรับวัตถุประสงค์ของการวางแผน, การบูรณาการ และประสานงานกับการประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาจากมุมมองทั่วโลก

(ค) เมื่อประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตัดสินใจที่จะใช้ขั้นตอนการวางแผนทั่วโลก, ประธานคณะเสนาธิการร่วม หรือมอบหมายผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, ด้วยอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ออกคำสั่งวางแผนไปยังกลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วม และกำหนดหรือสมมุติบทบาทของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนเพื่อการวางแผนเท่านั้น ประธานคณะเสนาธิการร่วมหรือได้รับมอบหมายจากผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ทำการวิเคราะห์ภารกิจ ออกแนวทางการวางแผนทั่วโลกเบื้องต้น ขึ้นกับวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์แห่งชาติ และลำดับความสำคัญ และพัฒนาหนทางปฏิบัติทั่วโลกในการประสานงานกับกองบัญชาการกำลังรบ, เหล่าทัพ และหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการที่ได้รับผลกระทบ วัตถุประสงค์ของหนทางปฏิบัติทั่วโลกนี้ คือการลดช่องว่างในการปฏิบัติงานตะเข็บและช่องโหว่ จากมุมมองทั่วโลกนี้จะทำได้โดยการแนะนำสำหรับการแบ่งมอบที่เหมาะสม การจัดลำดับความสำคัญ หรือการแบ่งมอบใหม่ของกำลังรบ และขีดความสามารถที่ต้องการที่จะพัฒนาแนวคิดทั่วโลกอย่างแนบแน่นของการปฏิบัติการ ขั้นตอนการวางแผนทั่วโลกจะมีรายละเอียดทำอะไรที่ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ จะใช้กำลังและความสามารถในการสนับสนุนผู้บังคับหน่วยกำลังรบอื่นหนทางปฏิบัติทั่วโลกจะอิงตามคำแนะนำส่วนใหญ่ของผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับผลกระทบ หนทางปฏิบัติผู้บังคับหน่วยกำลังรบเหล่านี้อาจจำเป็นต้องมีการย้ายเตือน หรือปรับแต่งเป็นสัดส่วนการวางแผนเบื้องต้น ถูกปรับเพื่อให้สอดคล้องภายในแนวคิดระดับโลกของการปฏิบัติการ นักวางแผนต้องตระหนักถึงความต้องการในการแข่งขันสำหรับทรัพยากรทางยุทธศาสตร์ที่อาจเกิดขึ้นเช่นการตรวจตราการเฝ้าระวัง และการสำรวจ และการขนส่ง

และการวางแผนทั่วโลก มีการประสานงานกับขั้นตอนการจัดการกำลังรบทั่วโลก

(ง) ขั้นตอนการวางแผนทั่วโลกนั้นยังสามารถใช้ได้ระหว่างการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ ซึ่งภาวะวิกฤติทั่วโลกมีอยู่สำหรับขั้นตอน การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ จะอธิบายสถานการณ์ต่างๆ ที่คุกคามพื้นที่รับผิดชอบของผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์สองหรือมากกว่า และความต้องการในการแข่งขัน สำหรับกำลังและความสามารถเกินความพร้อมใช้งานต้องให้ประธานคณะเสนาธิการร่วม หรือผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับมอบอำนาจเพื่อลดช่องโหว่ในการปฏิบัติงาน ตะเข็บและช่องโหว่ และแก้ไขความขัดแย้งเกี่ยวกับกองกำลัง, ทรัพยากร, ความสามารถ หรือลำดับความสำคัญจากมุมมองทั่วโลก

(จ) เมื่อสั่งการปฏิบัติของแผนเผชิญเหตุหรือคำสั่งยุทธการ ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจะเลือกผู้บังคับหน่วยกำลังรบด้วยในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนสำหรับการใช้งานของแผนทั่วโลก ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนเป็นผู้บัญชาการที่มีความรับผิดชอบหลักสำหรับทุกด้านของงานที่ได้รับมอบหมายจากแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม หรืออำนาจหน้าที่วางแผนการปฏิบัติการร่วมอื่นๆ ในบริบทของการวางแผนปฏิบัติการร่วม คำนี้หมายถึงผู้บังคับบัญชาผู้จัดทำแผนยุทธการ หรือคำสั่งยุทธการในการตอบสนองต่อข้อกำหนดของประธานคณะเสนาธิการร่วม การตัดสินใจแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน ใครที่รับผิดชอบสำหรับการเตรียมแผนยุทธการร่วม ไม่ได้หมายความว่า ทางเลือกความสัมพันธ์สายการบังคับบัญชาที่เป็นไปได้ ระหว่างการปฏิบัติ คือ “การสนับสนุน” ขั้นตอน

การวางแผนทั่วโลก ไม่ได้ทำให้ผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์พ้นจากความผิดของการวางแผนที่ได้รับมอบหมาย และบทบาทการปฏิบัติและความรับผิดชอบภายในพื้นที่รับผิดชอบของตน

(ฉ) ตัวประสานสอดคล้องทั่วโลก

๑. ตัวประสานสอดคล้องทั่วโลก สำหรับการวางแผน เป็นผู้นำ ผู้บังคับหน่วยกำลังรบรับผิดชอบสำหรับการกำกับการวางแผน การประสานงานของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, เหล่าทัพ, หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ และหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมที่เกี่ยวข้อง และกิจกรรมภาคสนาม ในการสนับสนุนของแผนการทัพทั่วโลกของกระทรวงกลาโหม ที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุการบูรณาการ, การกระจายอำนาจ, การดำเนินกิจกรรมทั่วโลก และการปฏิบัติการในวลี “การวางแผนการประสานสอดคล้อง” เกี่ยวข้อง เฉพาะกับความพยายามในการวางแผนเท่านั้น ไม่ได้ถ่ายทอดอำนาจ การปฏิบัติ หรือการปฏิบัติการโดยตรงโดยตัวของมันเอง

ก. เว้นแต่จะได้รับคำสั่งจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม, บทบาทตัวประสานสอดคล้องทั่วโลกจะไม่ดำเนินการ แผนเฉพาะ แต่เพื่อให้สอดคล้องกับแผน และแนะนำในการให้เรียงลำดับ การดำเนินการโดยผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, เหล่าทัพ, หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ และหน่วยงานของกลาโหมที่เกี่ยวข้อง และกิจกรรมภาคสนามเพื่อบรรลุ วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ของแผนการทัพทั่วโลก กระทรวงกลาโหม

ข. ผู้บังคับหน่วยกำลังรบพัฒนาแผนการทัพรอง เพื่อตอบสนองความต้องการในการวางแผนของแผนการทัพทั่วโลก

กระทรวงกลาโหม ในขณะที่แผนการเหล่านี้ได้รับการกำหนดให้เป็นแผนหน่วยรอง, การกำหนดนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของสายการบังคับบัญชาในปัจจุบัน ผู้บัญชาการกำลังรบทางภูมิศาสตร์ ยังคงเป็นผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนสำหรับการดำเนินการของแผนของพวกเขา เว้นแต่จะมีการกำกับดูแลโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

๒. หากได้รับคำสั่งให้จัดทำแผนการทัพบกทั่วโลก กระทรวงกลาโหม ตัวประสานสอดคล้องทั่วโลกจะดังต่อไปนี้

ก. จัดทำแผนโครงสร้างทั่วไป และกรอบยุทธศาสตร์เพื่อเป็นแนวทาง และแจ้งความคืบหน้าในการพัฒนาแผนการทัพบกของผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, เหล่าทัพ และหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมสนับสนุนแผนงาน และลดรอยต่อ และช่องโหว่จากมุมมองทั่วโลก

ข. สร้างกระบวนการทั่วไปสำหรับการพัฒนาหน่วยรอง และแผนการสนับสนุน

ค. จัดระเบียบและดำเนินการประสานงาน และการประชุมร่วมกัน ในการสนับสนุนของการทัพบกทั่วโลก เพื่อเพิ่มการพัฒนาของหน่วยรอง และแผนการสนับสนุนที่สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ และเพื่อประสานงาน และดำเนินการกิจกรรมประสานสอดคล้อง

ง. เผยแพร่ “แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด” ให้แก่ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, เหล่าทัพ, และหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมที่เกี่ยวข้อง และกิจกรรมภาคสนาม ซึ่งรวมถึงการรวม และการกำหนดมาตรฐานของการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ, ผลผลิตและเครื่องมือที่ใช้ร่วมกัน

จ. ทบทวน และประสานสอดคล้องแผนสนับสนุน และแผนหน่วยรองทั้งหมด เพื่อที่จะจัดวางให้สอดคล้องกับแผนการทัพทั่วโลกกระทรวงกลาโหม

ฉ. พร้อมกับผู้บังคับหน่วยกำลังรบ ขณะที่พวกเขาบรรยายสรุปแผนการทัพรอง ผ่านการอนุมัติขั้นสุดท้ายตามที่กำหนด

ช. ให้แผนการทัพทั่วโลกแก่ผู้บังคับหน่วยกำลังรบก่อนในการติดตามความก้าวหน้า IPRs ด้วยเวลาเพียงพอสำหรับผู้บังคับหน่วยกำลังรบ เพื่อทบทวน และเสนอการแก้ไข

ซ. ประสานงานกับฝ่ายเสนาธิการร่วม ดำเนินการประเมินความคืบหน้า ในการบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ของแผนการทัพ

ด. ร่วมกับฝ่ายเสนาธิการร่วม ให้คำแนะนำสำหรับภาคผนวกการสื่อสารทางยุทธศาสตร์

๓. ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, เหล่าทัพ, หน่วยงานของกระทรวงกลาโหมที่เกี่ยวข้อง และกิจกรรมภาคสนามจะดำเนินการดังนี้:

ก. ให้การสนับสนุนการวางแผนโดยละเอียดแก่ตัวประสานสอดคล้องทั่วโลก ไปช่วยในการพัฒนาแผนการทัพทั่วโลกกระทรวงกลาโหม

ข. สนับสนุนการประชุมตัวประสานสอดคล้องทั่วโลก และความพยายามในการวางแผน

ค. พัฒนาแผนหน่วยรอง และแผนสนับสนุนสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์แนวทางการวางแผน และกระบวนการที่กำหนดโดยตัวประสานสอดคล้องทั่วโลก

ง. ให้แผนหน่วยรอง และแผนสนับสนุนไปยังตัวประสานสอดคล้องทั่วโลกก่อนไปยังในการติดตามความก้าวหน้า IPRs และมีเวลาเพียงพอสำหรับตัวประสานสอดคล้องทั่วโลกที่จะทบทวน และปรับแก้ไขก่อนไปยังในการติดตามความก้าวหน้า IPRs

จ. ตัวประสานสอดคล้องทั่วโลก และผู้บังคับหน่วยกำลังรบจะพยายามแก้ปัญหาก่อนในการติดตามความก้าวหน้าของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในฐานะตัวเลือกสุดท้าย ประเด็นที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขจะถูกตัดสินในระหว่างการติดตามความก้าวหน้าของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

(๔) **แผนสนับสนุน** ผู้บังคับหน่วยกำลังรบให้การสนับสนุน, หน่วยรองผู้บัญชาการรวบรวม, ผู้บังคับบัญชาส่วนเหล่าทัพ และหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ จัดทำแผนการสนับสนุนตามที่แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วมมอบหมาย หรือแนวทางการวางแผนอื่นๆ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการ เตรียมแผนการสนับสนุนในรูปแบบแผนแสดงแนวความคิด (CONPLAN)/แผนยุทธการ (OPLAN) ที่เป็นไปตามแนวคิดของผู้บังคับบัญชาและอธิบายว่าผู้บังคับบัญชาสนับสนุนอย่างไร มีเจตนารมณ์ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และ/หรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายผู้บังคับหน่วยกำลังรบให้การสนับสนุน และฝ่ายเสนาธิการพัฒนาแผนเหล่านี้ด้วยความรับผิดชอบในความร่วมมือกับผู้วางแผนของผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุน โดยที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานร่วมกันนี้, ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุน ระบุระดับของรายละเอียดที่ต้องการและพิจารณาทบทวนแผนสนับสนุนในเกือบทุกกรณี, แผนสนับสนุนจะไม่มีระดับที่สูงขึ้นของรายละเอียดหรือการวางแผน มากกว่าแผนรับการ

สนับสนุนที่ได้รับการกำกับโดยตรง ผู้บังคับหน่วยกำลังรบให้การสนับสนุนหรือหน่วยงานอาจมอบหมายให้หน่วยรองเป็นผู้จัดเตรียมแผนการสนับสนุนเพิ่มเติม

CJCSI 3141.01D การบริหารจัดการและทบทวนแผนการทัพและแผนเผชิญเหตุ จะมีผลบังคับใช้กระบวนการทบทวนและอนุมัติอย่างเป็นทางการสำหรับแผนการทัพ และแผนระดับ ๑-๔

ข. คำสั่งที่จัดทำขึ้นระหว่างการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ

(๑) ภาพรวมของการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ

(ก) วิกฤติ คือ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่มีจะพัฒนาอย่างรวดเร็ว และสร้างเงื่อนไขของความสำคัญด้านการทูต, ความสำคัญทางเศรษฐกิจ หรือทางทหารที่ประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมพิจารณาความมุ่งมั่นของกองทัพสหรัฐและทรัพยากรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติ ที่อาจเกิดขึ้นกับคำเตือนเล็กน้อยหรือไม่มีเลย เป็นเรื่องที่รวดเร็วและต้องมีการตัดสินใจเร่งด่วน บางครั้งวิกฤติการณ์ครั้งเดียวอาจทำให้เกิดวิกฤติอีกครั้งในผู้อื่น

(ข) การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ ใช้กระบวนการของประธานคณะเสนาธิการร่วม และผู้บังคับหน่วยกำลังรบ สำหรับการรับข้อมูล การตัดสินใจที่สำคัญขึ้นกับสายการบังคับบัญชา ไปยังประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติสนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลระหว่างสมาชิกของกลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วม และการรวมทั้งบูรณาการของคำแนะนำทางทหารจากประธานคณะเสนาธิการร่วม ในการวิเคราะห์ตัวเลือกทางทหาร นอกจากนี้ การ

วางแผนในสถานการณ์วิกฤติ ยังช่วยให้ประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อสื่อสารการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว และถูกต้องผ่านประธานคณะเสนาธิการร่วมไปยังผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, หน่วยรอง และผู้บังคับหน่วยกำลังรบให้การสนับสนุน, เหล่าทัพ และหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ เพื่อเริ่มต้นการวางแผนทางทหารโดยละเอียด, เปลี่ยนท่าทีการวางกำลังของกำลังรบที่ถูกระบุ และใช้ทางเลือกทางทหาร นอกจากนี้ยังมีการระบุกลไกสำหรับการตรวจสอบการดำเนินงานของการปฏิบัติการ

(ค) การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ ครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเวลาของคำสั่งยุทธการสำหรับการวางกำลัง, การใช้กำลัง และการดำรงสภาพของการบรรจุหน่วย และการขึ้นสมทบและจัดสรรกำลังและความสามารถในการตอบสนองกับสถานการณ์ที่อาจส่งผลให้เกิดการปฏิบัติการทางทหารที่เกิดขึ้นจริง ในขณะที่มีการวางแผน ประณีตโดยปกติ ในความคาดการณ์ของเหตุการณ์ในอนาคต, การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่มีอยู่ในเวลาที่วางแผนเกิดขึ้น การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ สามารถใช้แผนที่ถูกพัฒนาในการวางแผน ประณีต สำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉินที่คล้ายคลึงกัน หากสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น และไม่มีแผนเพียงพอสำหรับสถานการณ์ทางยุทธการ, ถัดจากนั้น การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ จะเริ่มต้นการวิเคราะห์ภารกิจภายใต้กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการร่วม (JOPP) ในสถานการณ์ “ไม่มีแผน” มีอยู่เสมอ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่อาจต้องใช้ในการตอบสนองทางทหารของสหรัฐฯ สถานการณ์ดังกล่าวอาจใกล้เคียงกับที่วางแผนไว้ก่อนหน้านี้ สำหรับในการวางแผนประณีต แม้ว่าจะเป็นไปไม่ได้ที่จะเหมือนกัน, และบางเวลาจะไม่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมบูรณ์

เวลาที่พร้อมใช้ในการวางแผนการตอบสนองต่อเหตุการณ์ในเวลาจริง นั้นน้อยมาก ในเพียงไม่กี่วัน, ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการ ต้องพัฒนา และอนุมัติหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้กับข้อมูลกำลังรบ และการวางกำลัง ตามชั้นเวลา (TPFDD), เผยแพร่แผนหรือคำสั่ง เตรียมกำลัง, ให้การสนับสนุน ระบบการสื่อสารที่เพียงพอ พัฒนาและดำเนินการวางแผน การเฝ้าตรวจ และลาดตระเวน (ISR) จากแหล่งที่มาทั้งหมดและการกำกับ, การรวบรวม, การประมวลผล และการใช้ประโยชน์, การวิเคราะห์ และการจัดการ การผลิต และแผนการเผยแพร่ และจัดให้มีความดำรงสภาพ สำหรับการใช้ กำลังทหารสหรัฐฯ (รูปที่ ๒-๘) แสดงการเปรียบเทียบการวางแผนประณีต และการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ

(ง) ในช่วงสถานการณ์วิกฤติ, การรับรู้สถานการณ์จะได้รับการป้อนข้อมูลอย่างต่อเนื่อง โดยรายงานข่าวกรอง และรายงานการปฏิบัติการทั้งหมด การตอบสนองทางทหารที่เพียงพอ และเป็นไปได้ ในช่วงวิกฤติความต้องการขั้นตอนการยืดหยุ่นอ่อนตัว ที่พิจารณาเวลาที่มีการสื่อสารอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และผลผลิตที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนก่อนหน้านี้เมื่อทำได้

(จ) ในภาวะวิกฤติหรือสถานการณ์ที่เวลามีความสำคัญ, ผู้บังคับหน่วยกำลังรบใช้ขั้นการรับรู้สถานการณ์ ในขั้นเริ่มแรกของการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ เพื่อทบทวนแผนฉุกเฉินที่จัดทำขึ้นก่อนหน้านี้

(ฉ) กิจกรรมของการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ คล้ายคลึงกับกิจกรรมการวางแผนประณีต แต่การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ จะขึ้นอยู่กับแบบพลวัต สภาพโลกแห่งความเป็นจริง ขั้นตอนของการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติมีให้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

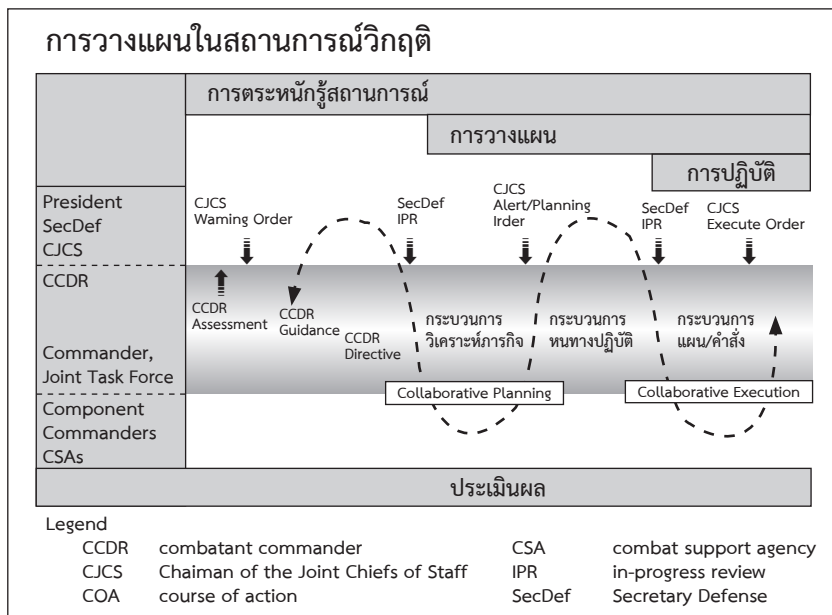
การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการวิเคราะห์, การจัดเตรียมหนทางปฏิบัติทางทหารอย่างทันที่ เพื่อพิจารณาโดยประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, และการส่งต่อการตัดสินใจของตนไปยังกลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วม กิจกรรมการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ อาจดำเนินการตามลำดับหรือแบบคู่ขนาน, ด้วยแผนการสนับสนุนและแผนหน่วยรองหรือคำสั่งยุทธการที่กำลังพัฒนาพร้อม ๆ กัน การไหลของกิจกรรมที่แน่นอนเป็นส่วนใหญ่กำหนดโดยเวลาที่มีอยู่ เพื่อให้การวางแผนเสร็จสมบูรณ์และตามความสำคัญของวิกฤติ (ดูรูปที่ ๒-๙) ย่อหน้าต่อไปนี้สรุปกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ, ดูชุดสิ่งตีพิมพ์ CJCSM 3122, ซึ่งระบุถึงนโยบาย และขั้นตอนการวางแผนสำหรับขั้นตอนโดยละเอียด

๑. เมื่อประธานาธิบดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือประธานคณะเสนาธิการร่วม ตัดสินใจที่จะพัฒนาทางเลือกทางทหาร, ประธานคณะเสนาธิการร่วมออกคำสั่งในการวางแผนไปยังกลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วมเพื่อเริ่มต้นการพัฒนาหนทางปฏิบัติ และขอให้ผู้บังคับบัญชาที่รับการสนับสนุน ส่งการประเมินสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาเพื่อแก้ไขสถานการณ์ โดยปกติคำสั่งจะเป็นคำสั่งเตือน (WARNORD) แต่คำสั่งการวางแผน (PLANORD) หรือคำสั่งเตรียมพร้อม (ALERTORD) อาจใช้ถ้าลักษณะ และระยะเวลาของวิกฤติที่เกิดขึ้นจะทำให้มีการวางแผนเร่งด่วน ในภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว, คำสั่งเตือน เริ่มต้น อาจได้รับการสื่อสารด้วยเสียงตามด้วยสำเนาบันทึกที่ตามมา เพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วมจะถูกเก็บไว้ ถ้าคำสั่งมีคำสั่งเตรียมการปรับใช้กำลัง หรือคำสั่งการวางกำลัง (DEPORD) จำเป็นต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

การเปรียบเทียบการวางแผนประณีต และการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ		
	แผนประณีต	แผนในสถานการณ์วิกฤติ
เวลาที่ใช้ได้	ตามที่ระบุในคำสั่งปกติ ๖ เดือนขึ้นไป	ขึ้นอยู่กับสถานการณ์
สภาพแวดล้อม	แจกจ่าย การวางแผนร่วมกัน	แจกจ่าย การวางแผนร่วมกัน และปฏิบัติ
กลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วม	การมีส่วนร่วมของ JPEC (หมายเหตุ: JPEC การมีส่วนร่วมอาจจำกัดสำหรับเหตุผลด้านความปลอดภัย)	การมีส่วนร่วมของ JPEC (หมายเหตุ: JPEC การมีส่วนร่วมอาจจำกัดสำหรับเหตุผลด้านความปลอดภัย)
กิจกรรมทางยุทธการ ระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้	ตระหนักถึงสถานการณ์วางแผน	ตระหนักถึงสถานการณ์วางแผนปฏิบัติ
พันธกิจ ระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้	คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ การพัฒนาแนวความคิด การพัฒนาแผน การประเมินแผน	คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ การพัฒนาแนวความคิด การพัฒนาแผน การประเมินแผน
การมอบหมายเอกสารวางแผนงาน	CJCS issues: 1. JSCP 2. Planning directive 3. WARNORD (for short suspense planning)	CJCS issues: 1. WARNORD 2. PLANORD 3. SecDef-approved ALERTORD
กำลังสำหรับการวางแผน	การแบ่งมอบกำลังตาม JSCP	การจัดสรรในคำสั่งเดือน, คำสั่งการวางแผน หรือคำสั่งเตรียมพร้อม
คำแนะนำในการวางแผน	CJCS issues JSCP or WARNORD CCDR issues PLANDIR and TPFDD LOI	CJCS issues WARNORD, PLANORD, or ALERTORD CCDR issues WARNORD, PLANORD, or ALERTORD and TPFDD LOI to subordinates, supporting commands and supporting agencies
การเลือกหนทางปฏิบัติ	ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ เลือกหนทางปฏิบัติ และส่งแนวคิดทางยุทธศาสตร์ไปยังประธานคณะเสนาธิการร่วมสำหรับทบทวน และ รมต.กท. อนุมัติ	ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ พัฒนา การประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา ด้วยการเสนอแนะหนทางปฏิบัติ
อนุมัติแนวคิดในการปฏิบัติ	SecDef approves CSC, disapproves or approves for further planning	President/SecDef approve COA, disapproves or approves further planning
ผลผลิตการวางแผนสุดท้าย	แผนการทัพ ระดับ ๑ - ๔ แผนเผชิญเหตุ	คำสั่งยุทธการ
อนุมัติผลผลิตการวางแผนสุดท้าย	CCDR submits final plan to CJCS for review and SecDef for approval	CCDR submits final plan to President/SecDef for approval
เอกสารการปฏิบัติ	Not applicable	CJCS issues SecDef-approved EXORD CCDR issues EXORD

รูปที่ ๒-๘ การเปรียบเทียบการวางแผนประณีต และการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ

๒. คำสั่งเตือน อธิบายถึงสถานการณ์ สร้างความสัมพันธ์ทางการบังคับบัญชา และระบุภารกิจและข้อจำกัดในการวางแผน มันอาจจะบอกกำลัง และการเคลื่อนย้ายทรัพยากรทางยุทธศาสตร์ หรืออาจขอให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนพัฒนาปัจจัยเหล่านี้ อาจสร้างวันที่คาดไม่ถึง และเวลาที่จะเริ่มการระดมสรรพกำลัง, การวางกำลัง หรืออาจขอคำแนะนำของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับวัน และเวลาเหล่านี้ ถ้าประธานาธิบดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือประธานคณะเสนาธิการร่วม ขึ้นนำการพัฒนาหนทางปฏิบัติเฉพาะ, คำสั่งเตือนจะอธิบายถึงหนทางปฏิบัติ และร้องขอการประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน ตัวอย่างคำสั่งเตือนอยู่ในชุด CJCSM 3122.01 series volumes.

รูปที่ ๒-๙ การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ

๓. ในการตอบสนองต่อคำสั่งเตือน ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน การทำงานร่วมกันกับผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง และผู้บังคับบัญชาที่สนับสนุน และส่วนที่เหลือของกลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วมทบทวนแผนการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติร่วม ที่มีอยู่สำหรับการบังคับใช้, พัฒนา, วิเคราะห์และเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ และเตรียมการประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาที่ให้คำแนะนำ และแนะนำต่อประธานาธิบดี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือกองบัญชาการที่สูงกว่า สำหรับการเลือกหนทางปฏิบัติขึ้นอยู่กับคำแนะนำของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนผู้บังคับบัญชาที่ให้การสนับสนุนจะเริ่มกิจกรรมในการทำแผน

๔. แม้ว่าแผนที่มียู่จะไม่สมบูรณ์แบบกับวิกฤติที่เกิดขึ้นใหม่, มันสามารถใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการพัฒนาหนทางปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว OPLAN หรือแผนแสดงแนวความคิดที่มีอยู่สามารถแก้ไขได้ เพื่อให้พอดีกับสถานการณ์เฉพาะ แผนแสดงแนวความคิดที่มีอยู่จะสามารถพัฒนาได้เต็มที่กว่าขั้นตอนของแนวความคิดในการปฏิบัติ ที่ได้รับการอนุมัติ ข้อมูลกำลังรบ และการวางกำลังตามช่วงเวลา (TPFDDs) ที่พัฒนาขึ้นสำหรับแผนเฉพาะจะถูกเก็บไว้ในฐานข้อมูล ระบบการวางแผนและการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ และพร้อมให้กลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการร่วมเพื่อการทบทวน

๕. ประธานคณะเสนาธิการร่วม ในการให้คำปรึกษากับสมาชิกคนอื่นๆ ของหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการร่วม และผู้บังคับหน่วยกำลังรบ, ทบทวนและประเมินค่าประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนและให้ข้อเสนอแนะ และคำแนะนำแก่ประธานาธิบดี และรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงกลาโหมในการเลือกหนทางปฏิบัติ หนทางปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนอาจได้รับการปรับแต่งหรือแก้ไข หรือหนทางปฏิบัติใหม่อาจต้องได้รับการพัฒนา ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เลือกหนทางปฏิบัติ และกำหนดว่าการวางแผนโดยละเอียดจะเริ่มขึ้น

๖. เมื่อได้รับคำแนะนำจากประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ประธานคณะเสนาธิการร่วม จะออกคำสั่งเตรียมพร้อมไปยังกลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอนุมัติคำสั่งเตรียมพร้อม คำสั่งนี้เป็นการบันทึกข้อมูลประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้อนุมัติการพัฒนารายละเอียดของแผนทางทหารเพื่อช่วยในการแก้ไขวิกฤติ เนื้อหาของคำสั่งเตรียมพร้อมอาจแตกต่างกันไป และส่วนอาจถูกลบหากข้อมูลได้รับการเผยแพร่เรียบร้อยแล้ว, แต่ควรอธิบายหนทางปฏิบัติที่เลือกไว้ในรายละเอียดที่เพียงพอเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน, ในความร่วมมือกับสมาชิกคนอื่นๆ ของกลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วม, เพื่อดำเนินการวางแผนรายละเอียดที่จำเป็นในการวางกำลัง, การใช้กำลัง และการดำรงสภาพ อย่างไรก็ตาม คำสั่งเตรียมพร้อมไม่มีอำนาจในการดำเนินการของหนทางปฏิบัติที่ได้รับอนุมัติแล้ว

๗. ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนจะพัฒนาคำสั่งยุทธการ โดยใช้หนทางปฏิบัติที่ได้รับอนุญาตเป็นที่ทราบกันดีว่าความเร็วในการสำเร็จลุล่วงได้รับผลกระทบอย่างมาก ตามจำนวนการวางแผนล่วงหน้า และเวลาในการวางแผนที่พร้อมใช้งาน ผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง และผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน ระบุความต้องการกำลัง,

ความต้องการของข้อตกลง การจัดการและระดมทรัพยากร และอธิบาย แนวความคิดในการปฏิบัติในรูปแบบ คำสั่งยุทธการ การทบทวนของ ผู้บัญชาการที่ได้รับการสนับสนุนที่กำหนดไว้ และจัดสรรกำลังที่สามารถใช้ เพื่อตอบสนองได้กับสถานการณ์แล้วส่งคำขอสำหรับกองกำลัง (RFF) ไปยัง ฝ่ายเสนาธิการร่วม สำหรับกองกำลังที่จะได้รับการจัดสรร ฝ่ายเสนาธิการ ร่วม มอบหมายผู้จัดหากำลังรบร่วม เพื่อแก้ปัญหาการจัดหา สำหรับแต่ละ กองกำลังที่ร้องขอผู้จัดหากำลังรบร่วมทำงานร่วมกับเหล่าทัพต่างๆ (ผ่าน ส่วนเหล่าทัพที่ได้รับมอบหมาย) และผู้บังคับหน่วยกำลังรบอื่นๆ เพื่อให้ คำแนะนำการแก้ปัญหาการจัดหาไปที่ฝ่ายเสนาธิการร่วม เมื่อได้รับการ แนะนำการแก้ปัญหาการจัดหา, ฝ่ายเสนาธิการร่วมเสนอแนะการแก้ปัญหา การจัดหา ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมที่จะมีอำนาจในการ อนุญาตให้มีการจัดสรรกำลัง ฝ่ายเสนาธิการร่วมเผยแพร่การแก้ไข ไปยัง แผนการจัดสรรบริหารจัดการกองกำลังทั่วโลก (GFMAP) เพื่อบันทึกการจัด สรรกำลัง และกำกับโดยผู้จัดหากำลังรบร่วม (joint force provider) เพื่อเผยแพร่ตารางผนวกแผนการจัดสรรบริหารจัดการกองกำลังทั่วโลก เป็นคำสั่งการวางกำลัง และผู้จัดหากำลังรบร่วมเผยแพร่การแก้ไขรายการ ตารางผนวก แผนการจัดสรรบริหารจัดการกองกำลังทั่วโลก เพื่อปรับใช้การ วางกำลัง จากนั้นผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุน, ในการประสาน งานกับผู้จัดหากองกำลัง (force providers), ปรับปรุงข้อมูลกำลังรบ และการวางกำลังตามขั้นเวลา (TPFDD) เพิ่มเติม

๘. ผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่ได้รับการสนับสนุน จะส่ง คำสั่งยุทธการที่เสร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อขออนุมัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง กลาโหม หรือประธานาธิบดีผ่านทางประธานคณะเสนาธิการร่วม

ประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอาจตัดสินใจเพื่อเริ่มต้นการวางกำลัง ในความหมายของการปฏิบัติ ในการปฏิบัติการ หรือเป็นการแสดงออกถึงการแก้ปัญหา, การปฏิบัติ ในการปฏิบัติการ, วางแผนหยุดไว้ชั่วคราว, หรือยกเลิกการวางแผนรอการแก้ปัญหาด้วยวิธีอื่นๆ การวางแผนโดยละเอียดอาจเปลี่ยนไปสู่การปฏิบัติตามคำสั่ง หรือกลายเป็นการวางแผนใหม่ กับการรับรู้สถานการณ์อย่างต่อเนื่อง, ซึ่งอาจทำให้เกิดการปรับผลผลิตของการวางแผน และ/หรือการปรับปรุงให้ทันสมัย

๙. ในการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ การพัฒนาแผนงานจะดำเนินต่อไปหลังจากที่ประธานาธิบดีตัดสินใจหรือการตัดสินใจดำเนินการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เมื่อวิกฤติไม่ได้นำไปสู่การปฏิบัติ ประธานคณะเสนาธิการร่วมให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนอย่างต่อเนื่องภายใต้การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ หรือกระบวนการวางแผนประเด็น

(ข) ขั้นตอนโดยย่อของการถกแถลงกันก่อนหน้านี้ อธิบายกิจกรรมตามลำดับ ในช่วงวิกฤติพวกเขาอาจจะดำเนินการควบคู่กันไปหรือพิจารณาและจำกัด, ขึ้นอยู่กับสภาพเงื่อนไขที่มีอยู่ อาจเป็นไปได้ว่าประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอาจตัดสินใจที่จะเข้าร่วมกองกำลังไม่นานหลังจากเหตุการณ์เกิดขึ้นจึงช่วยลดกิจกรรมการวางแผนอย่างมาก ถึงแม้ว่ากระบวนการจัดสรรจะมีระยะเวลามาตรฐานระยะเวลาเหล่านี้อาจจะเร่ง, แต่กระบวนการจัดสรรกำลัง ยังคงใช้และ SecDef จัดสรรกองกำลังในท้ายที่สุด ไม่มีเวลาที่เฉพาะเจาะจงสามารถเชื่อมโยงได้กับกิจกรรมการวางแผนใด ๆ ข้อจำกัดด้านเวลาที่รุนแรงอาจ

ต้องใช้ผู้เข้าร่วมวิกฤติ เพื่อส่งผ่านข้อมูลด้วยวาจา รวมทั้งการตัดสินใจ อาจจะมีคำสั่งด้วยวาจาตามมาด้วยคำสั่งที่เขียนไว้

(๒) คำสั่งการปฏิบัติการรวบรวม (รูปภาพที่ ๒-๑๐)

(ก) **คำสั่งเตือน** คำสั่งเตือนที่ออกโดยประธานคณะเสนาธิการร่วม เป็นคำสั่งในการวางแผนที่จะเริ่มต้นการพัฒนา และประเมินหนทางปฏิบัติทางทหาร โดยผู้บัญชาการที่ได้รับการสนับสนุน และขอให้ผู้บัญชาการที่ได้รับการสนับสนุน ส่งการประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา

(ข) **คำสั่งการวางแผน** คำสั่งการวางแผนเป็นคำสั่งในการวางแผนที่ให้แนวทางการวางแผนที่จำเป็นและขึ้นำการริเริ่มการพัฒนาแผนก่อนผู้มีอำนาจกำกับดูแลอนุมัติ หนทางปฏิบัติทางทหาร

(ค) **คำสั่งเตรียมพร้อม** คำสั่งเตรียมพร้อม เป็นคำสั่งในการวางแผนที่ให้คำแนะนำในการวางแผนที่จำเป็น และขึ้นำการริเริ่มของการพัฒนาแผนหลังจากที่ผู้บังคับบัญชาอนุมัติ หนทางปฏิบัติทางทหาร คำสั่งเตรียมพร้อมไม่มีอำนาจในการดำเนินการของหนทางปฏิบัติที่ได้รับการอนุมัติแล้ว

(ง) **คำสั่งเตรียมการวางกำลัง** ประธานคณะเสนาธิการร่วมโดยอำนาจของและตามแนวทางของประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ออกข้อกำหนดการเตรียมสำหรับคำสั่งการวางกำลัง เพื่อที่จะเพิ่มหรือลดท่าทีในการวางกำลังของหน่วยงาน เพื่อที่จะวางกำลัง หรือการวางกำลังใหม่ หรือสั่งการอื่นใดที่จะส่งสัญญาณแผนปฏิบัติการทางทหารของสหรัฐฯ หรือการยุติในการตอบสนองต่อเหตุการณ์ หรือเหตุการณ์วิกฤติที่เฉพาะเจาะจง

ประเภทของคำสั่ง			
	ประเภทคำสั่งการ	ปฏิบัติที่เตรียมไว้	ต้องการการอนุมัติ รัฐมนตรีกลาโหม
คำสั่งเตือน	WARNORD	เริ่มต้นการพัฒนา และ ประเมินหนทางปฏิบัติ โดยผู้บังคับบัญชาที่รับ การสนับสนุน ร้องขอการประมาณ สถานการณ์ของ ผู้บังคับบัญชา	ไม่ ต้องการเมื่อคำสั่งเตือนรวม การวางกำลัง หรือการเตรียม วางกำลัง
คำสั่งการวางแผน	PLANORD	เริ่มต้นการวางแผน การปฏิบัติ สำหรับหนทางปฏิบัติที่ถูก เลือกโดยประธานาธิบดี หรือ รัฐมนตรีกลาโหม	ไม่ การเลือกหนทางปฏิบัติโดย ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรี กลาโหม
คำสั่งเตรียมพร้อม	ALERTORD	เริ่มการวางแผนปฏิบัติ ประธานาธิบดี หรือ รัฐมนตรี กลาโหม เลือกหนทางปฏิบัติ เตรียมแผนยุทธการ หรือ แผนเผชิญเหตุ	ใช่ การเลือกหนทางปฏิบัติโดย ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรี กลาโหม
คำสั่งเตรียมการ วางกำลัง	PTDO	เพิ่ม/ลดท่าที่การวางกำลัง ของหน่วย	ใช่ ๕ ระดับของท่าที่ การวางกำลัง
คำสั่งการวางกำลัง/ การวางกำลังใหม่	DEPOD	วางกำลัง/วางกำลังใหม่ ตั้ง วัน ว. เวลา น. เพิ่มการวางกำลัง จัดตั้ง JTF	ใช่ ต้องการการเคลื่อนย้ายของ หน่วยคน และเครื่องมือไปยัง พื้นที่รับผิดชอบของผู้บังคับ หน่วยกำลังรบ
คำสั่งให้ปฏิบัติ	EXORD	ประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรี กลาโหม ตัดสินใจปฏิบัติ ของหนทางปฏิบัติ	ใช่
คำสั่งยุทธการ	OPOD	ประสานงานการปฏิบัติของ ปฏิบัติการ	เฉพาะสำหรับ OPOD
คำสั่งเป็นส่วนๆ	FRAGORD	เผยแพร่ตามต้องการหลัง จากคำสั่งยุทธการ	ไม่

รูปที่ ๒-๑๐ ประเภทของคำสั่ง

(จ) คำสั่งการวางกำลัง/การวางกำลังใหม่ คำสั่งการสั่งการวางแผนจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, ที่ออกโดยประธานคณะเสนาธิการร่วม, ที่ให้อำนาจ และสั่งการการโอนกองกำลังระหว่างกองบัญชาการกำลังรบ โดยการมอบหมายใหม่หรือเอกสารแนบคำสั่งการวางกำลัง/การวางกำลังใหม่ปกติจะระบุอำนาจผู้บังคับหน่วยกำลังรบที่เพิ่มขึ้นที่จะใช้กับกองกำลังที่ถูกถ่ายโอน

(ฉ) คำสั่งให้ปฏิบัติ คำสั่งให้ปฏิบัติ เป็นคำสั่งการเพื่อนำแนวความคิดในการปฏิบัติทางทหารที่ได้รับการอนุมัติ นำไปสู่การปฏิบัติ มีประธานาธิบดี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเท่านั้น ที่มีอำนาจในการอนุมัติ และสั่งการเริ่มต้นของการปฏิบัติการทางทหาร ประธานคณะเสนาธิการร่วมโดยอำนาจหน้าที่ และตามแนวทางของประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอาจจะออกคำสั่ง คำสั่งให้ปฏิบัติเพื่อการเริ่มต้นการปฏิบัติการทางทหาร ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน และให้การสนับสนุนและผู้บัญชาการรวบรวมหน่วยรองใช้คำสั่งให้ปฏิบัติ ที่จะนำแนวความคิดในการปฏิบัติที่ได้รับการอนุมัตินำไปสู่การปฏิบัติ

(ช) คำสั่งยุทธการ คำสั่งยุทธการ เป็นการสั่งการที่ออกโดยผู้บังคับบัญชาไปยังผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง เพื่อจุดมุ่งหมายของการเกิดผลการปฏิบัติ การประสานงานของการปฏิบัติการ คำสั่งยุทธการร่วมถูกเตรียมภายใต้ขั้นตอนการร่วมในรูปแบบที่กำหนดระหว่างการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ

(ซ) คำสั่งเป็นส่วนๆ คำสั่งเป็นส่วนๆ เป็นรูปแบบย่อของคำสั่งยุทธการ (ด้วยวาจา, การเขียน หรือดิจิทัล) ซึ่งช่วยขจัดความจำเป็น

ในการเริ่มต้นใหม่ของข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ใน OPOD พื้นฐาน ขณะที่สามารถเผยแพร่การเปลี่ยนแปลงได้ไปยังคำสั่งก่อนหน้านี้ โดยปกติจะออกมาเท่าที่จำเป็นหรือในพื้นฐานวันต่อวัน

ตอนที่ ๓ การวางแผน และการประสานงานระหว่างองค์กร

โดยทั่วไป การวางแผน และประสานงานระหว่างองค์กร คือ ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างองค์ประกอบของ DOD; หน่วยงาน USG และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง, รัฐ, ดินแดน, และชนเผ่ากองกำลังทหารต่างประเทศ, หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานต่างๆ IGOs; เอ็นจีโอ และภาคเอกชนเพื่อความมุ่งหมายที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จของแผนการส่งเสริมเอกภาพของความพยายามระหว่างหลายองค์กร โดยการส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันของขีดความสามารถ ข้อจำกัด และผลกระทบของการกระทำของทหารและพลเรือน นอกจากนี้ยังช่วยในการระบุวัตถุประสงค์ร่วมกัน และวิธีการที่ความสามารถในการทหารและพลเรือนสามารถเสริมกันได้ดีที่สุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้

๑๖. การวางแผน และการประสานงานระหว่างหน่วยงาน

ก. การวางแผน และการประสานงานระหว่างหน่วยงาน
การประสานงานระหว่างหน่วยงาน คือปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงาน USG และหน่วยงานรวมถึง DOD สำหรับความมุ่งหมายของการบรรลุวัตถุประสงค์ การประสานงานระหว่างหน่วยงานเชื่อมโยงสำคัญระหว่างกองทัพสหรัฐ และเครื่องมือของพลอำนาจของชาติอื่นๆ

ข. ทุกขั้นตอนของการวางแผนสำหรับการทัพ เหตุการณ์ฉุกเฉิน และวิกฤติ, CCDRs และ JFCs รอง ควรพยายามที่จะเกี่ยวข้องกับหน่วยงาน USG ที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการวางแผน CCDR ควรทำการประเมินก่อน เช่นเดียวกับหน่วยงาน USG เหล่านั้น และหน่วยงานที่สำคัญที่สุดในการสนับสนุนองค์ประกอบของแผน และประสานงานแต่เริ่มผ่าน JS และ OSD (ตามคำแนะนำใน GEF) หุ่นส่วนระหว่างหน่วยงานโดยทั่วไปแล้วการเจรจาระหว่างประเทศ และการประสานงานจะได้รับการควบคุมโดยกระบวนการ IPR, กับ SecDef ได้รับการปรับปรุงเกี่ยวกับขอบเขต, ขนาด และเนื้อหาของการวางแผนการแลกเปลี่ยนกับพลเรือนและประเทศคู่พันธมิตรหลายชาติ

ค. ความร่วมมือและการประสานงานที่มีประสิทธิภาพกับพันธมิตรระหว่างหน่วยงาน สามารถเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะไปสู่กิจกรรมของสภาพที่มั่นคง ที่ประสบความสำเร็จ และมีเสถียรภาพ และสามารถใช้ขึ้นการปกครองของพลเรือนของการปฏิบัติการเมื่อผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมอาจจะดำเนินการในการสนับสนุนกระทรวงและหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐบาลสหรัฐ ผู้บัญชาการรวบรวม และฝ่ายเสนาธิการ ต้องพิจารณาทำอย่างไรที่ขีดความสามารถของกระทรวงและหน่วยงานเหล่านี้ และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐสามารถช่วยในการบรรลุมรรคผลทางทหาร และวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ของชาติที่ครอบคลุม GCCs ควรประสานงานโดยตรงกับผู้แทนของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่รับผิดชอบ ในระหว่างการวางแผนเพื่อให้ได้ข้อตกลงที่เหมาะสมที่สนับสนุนแผน (เช่น การทำงานร่วมกับสถานทูตสหรัฐฯ ในการรักษาสีทธิการบินกับประเทศอื่นๆ) การประสานงานกับองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ มักทำผ่านทางตัวแทนของสหรัฐอเมริกา สำหรับที่

ปรึกษาอาวุโสด้านการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ที่ได้รับการมอบหมายจากแต่ละผู้บังคับหน่วยกำลังรบ

ง. OSD และ JS ในการให้คำปรึกษากับเหล่าทัพ, National Guard Bureau และ CCMDs, อำนาจความสะดวกในการสนับสนุน และการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ เพื่อสนับสนุนแผน DOD ตามที่กำหนด ในขณะที่ GCCs ที่ได้รับการสนับสนุน เป็นจุดศูนย์รวมสำหรับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานใน AORs การประสานงานระหว่างหน่วยงานกับผู้บังคับบัญชาที่ให้การสนับสนุน เป็นสิ่งสำคัญที่ระดับยุทธการ ผู้บังคับบัญชาหน่วยรองควรพิจารณา และบูรณาการขีดความสามารถระหว่างองค์กรไว้ใน การประมาณการ, แผน และการปฏิบัติการ

จ. ระบบ APEX อำนาจความสะดวกในการทบทวนแผนงานระหว่างหน่วยต่างๆ และภาคผนวกที่เหมาะสม ได้รับการอนุมัติจากสำนักงานเลขาธิการกระทรวงกลาโหม สำหรับด้านนโยบาย [OUSD (P)] ตามคำแนะนำที่ระบุไว้ใน IPRs การทบทวนแผนการระหว่างหน่วยงานแตกต่างจากการทบทวนแผนของ DOD JPEC ในปัจจัยที่นำเข้า ที่ได้รับจากหน่วยงานที่ไม่ใช่ DOD ถูกร้องขอแต่ไม่ได้ต้องการ นอกจากนี้การนำเข้าของหน่วยงานที่ไม่ใช่ DOD เป็นที่ปรึกษาในลักษณะธรรมชาติ และในขณะที่ส่วนสำคัญของกระบวนการนี้จะไม่มีอำนาจในการคัดค้าน อย่างไรก็ตามมีการจัดเตรียมข้อเสนอสำหรับหน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการเพื่อติดตามประเด็นที่เกิดขึ้นในระหว่างการทบทวนตามคำแนะนำจาก OUSD (P)

ฉ. หลายปัจจัยสามารถทำให้ขั้นตอนการประสานงาน รวมถึงความแตกต่างได้ และบางครั้งนโยบายที่ขัดแย้งกัน, อำนาจทางกฎหมาย,

บทบาท, และความรับผิดชอบ, ขั้นตอน, กระบวนการตัดสินใจ และวัฒนธรรม การดำเนินการอาจปฏิบัติโดยองค์กรที่ไม่ใช่ทหาร หรือแม้แต่เอ็นจีโอ กับทหารในการสนับสนุน ในกรณีดังกล่าวความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนด เกี่ยวกับผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร และความต้องการการยุติ อาจแตกต่างกันไปใหม่ผู้เข้าร่วม JFC ต้องให้แน่ใจว่าหุ้นส่วนระหว่างหน่วยงานเข้าใจถึงขีดความสามารถทางทหาร, ความต้องการ, ข้อจำกัดของการปฏิบัติการ, นายทหารติดต่อ และข้อพิจารณาทางกฎหมาย และผู้วางแผนทางทหาร เข้าใจธรรมชาติของความสัมพันธ์ และชนิดของการสนับสนุนที่พวกเขาสามารถให้ได้ ศูนย์ปฏิบัติการทางทหาร - พลเรือนของ JFC สามารถอำนวยความสะดวกในความสัมพันธ์เหล่านี้ได้ ในกรณีที่ไม่มีโครงสร้างคำสั่งอย่างเป็นทางการ JFC อาจจำเป็นต้องสร้างฉันทามติเพื่อให้บรรลุเอกภาพของความพยายาม ประสานงานที่แข็งแกร่งช่วยให้เข้าใจ, การประสานงาน และความสำเร็จของภารกิจ

ข. การวางแผนและการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุนมีส่วนรับผิดชอบในการพัฒนาผนวก V (Inter-agency Coordination) สำหรับแต่ละแผนร่วมระดับ ๓ หรือ ๔ ภาคผนวก V ควรได้รับการพัฒนาร่วมกับปัจจัยนำเข้าระหว่างหน่วยงานต่างๆ CCMDs ควรขออนุมัติ OSD สำหรับการปลดปล่อยข้อมูลทั้งหมดของภาคผนวกนี้ ให้แก่หน่วยงานที่ได้รับผลกระทบทุกแห่งในระหว่างการพัฒนาเพื่อให้แน่ใจว่าปัจจัยการผลิตได้รับการพิจารณาและรวมอยู่ในขั้นตอนแรก ๆ ปฏิบัติได้ ภาคผนวก V ควรระบุวัตถุประสงค์, กิจ และระดับความตระหนัก ในสถานการณ์ที่ใช้ร่วมกันที่ต้องการเพื่อแก้ไขสถานการณ์ และระบุความสามารถที่คาดว่าจะต้องทำเพื่อให้กิจสำเร็จ ความเข้าใจร่วมกันนี้ ช่วยให้

นักวางแผนระหว่างหน่วยงาน วางแผนอย่างจริงจังมากขึ้น ความพยายามของพวกเขาในการเห็นพ้องร่วมกันกับทหาร, เพื่อแนะนำกิจกรรมหรือหุ้นส่วนอื่นที่อาจนำไปสู่การปฏิบัติการ และกำหนดความต้องการการสนับสนุนได้ดียิ่งขึ้น ฝ่ายเสนาธิการพิจารณาการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงาน สำหรับแต่ละขั้นตอนของการปฏิบัติ (ดูบทที่ ๓ “ยุทธศิลป์ และแผนแบบทางยุทธการ” สำหรับการอธิบายขั้นตอน)

ดู JP 3-08 การประสานงานระหว่างหน่วยงานระหว่างปฏิบัติการร่วมและ CJCSM 3122.01 series สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

๑๗. การวางแผนและการประสานงานหลายชาติ

ก. ทัวไป การปฏิบัติการหลายชาติเป็นคำที่ใช้ร่วมกันในการอธิบายการปฏิบัติทางทหาร ดำเนินการโดยกองกำลังของสองประเทศหรือมากกว่า การดำเนินการดังกล่าวมักจะดำเนินการภายใน โครงสร้างของพันธมิตรชั่วคราวหรือพันธมิตร, แม้ว่าการจัดการที่เป็นไปได้อื่น รวมถึงการกำกับดูแล โดย IGO (เช่น องค์การสหประชาชาติ หรือองค์การเพื่อความร่วมมือและความร่วมมือในยุโรป) A coalition เป็นข้อตกลงระหว่างสองประเทศหรือมากกว่า สำหรับการดำเนินการทั่วไปประเทศมักก่อให้เกิดการรวมตัวกันเป็นครั้งเดียว หรือความร่วมมือที่ยาวนานขึ้นในพื้นที่แคบๆ ของผลประโยชน์ร่วม An alliance พันธมิตรเป็นผลมาจากข้อตกลงอย่างเป็นทางการระหว่างสองประเทศหรือมากกว่าสำหรับทั่วโลก, วัตถุประสงค์ระยะยาวเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสมาชิก ภัยคุกคามสำคัญในการปฏิบัติการหลายชาติคือความสำเร็จของเอกภาพของความพยายามในหมู่ผู้นำทางการเมือง และการทหารของประเทศสมาชิกที่เน้นวัตถุประสงค์ร่วมกัน

และความสนใจร่วมกัน เช่นเดียวกับการสนับสนุนและให้ความเคารพซึ่งกันและกัน ข้อตกลงในการระบุผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ และทางทหารอย่างชัดเจน สำหรับ MNF เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเป็นแนวทางในการประสานงานหลายชาติ, การวางแผน, และการปฏิบัติ นอกจากนี้การปลูกและการบำรุงรักษาความสัมพันธ์ส่วนตวิระหว่างแต่ละฝ่ายเป็นพื้นฐานที่ประสบความสำเร็จ บางครั้งก็ต้องได้รับการยอมรับว่าผลประโยชน์แห่งชาติของสหรัฐฯ อาจไม่ได้อยู่ในข้อตกลงอย่างสมบูรณ์กับองค์กรของประเทศหรือบางประเทศในแต่ละประเทศของตน ในสถานการณ์เช่นนี้, จะต้องมีการศึกษาหารือ และการประสานงานเพิ่มเติมในระดับการเมืองและทางทหารเพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกันเพื่อสนับสนุนเอกภาพของความพยายามระหว่างประเทศ

ข. Collective security เป็นเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ และการวางแผนการปฏิบัติการการรบรวม จะประสบความสำเร็จได้บ่อยครั้งในบริบทของการวางแผนการปฏิบัติการหลายชาติ มันไม่มีหลักนิยมเพียงอันเดียว สำหรับการปฏิบัติหลายชาติ และแต่ละ MNF พัฒนาข้อปฏิบัติของตน และ OPLANS/CONPLANS/OPORDs การวางแผนของสหรัฐฯ สำหรับการปฏิบัติการร่วม ควรจะอำนวยความสะดวก และทำให้สมบูรณ์ เช่น หลักปฏิบัติ และแผน JFCs ต้องคาดการณ์ และรวมการวางแผนไว้ด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น กฎหมายภายใน และระหว่างประเทศ ข้อบังคับ และข้อจำกัดในการดำเนินงานเกี่ยวกับการใช้อาวุธที่มีส่วนร่วม, อาวุธต่างๆ และยุทธวิธี

(๑) กองกำลังร่วมควรเตรียมพร้อมสำหรับการสู้รบ และการดำเนินการที่ไม่ใช่การสู้รบด้วยกองกำลังจากประเทศอื่นภายใต้กรอบของ MNF ภายใต้การนำของสหรัฐฯ หรือประเทศอื่นๆ การเข้ามีส่วนร่วม และการสนับสนุนเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติการหลายชาติ

(๒) MNF commanders พัฒนายุทธศาสตร์หลายชาติ และวางแผนในช่องทางหลายชาติสนับสนุน JFCs ของสหรัฐฯ ในการวางแผนปฏิบัติการสำหรับการปฏิบัติการหลายชาติในช่องทางประเทศสหรัฐอเมริกา การประสานงานของช่องทางการวางแผนแยกต่างหากเหล่านี้เกิดขึ้นที่ระดับประเทศโดยองค์กรข้ามชาติที่จัดตั้งขึ้นหรือประเทศสมาชิก และที่ระดับยุทธศาสตร์ของยุทธบริเวณ และระดับยุทธการโดย JFCs ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในทั้งสองช่องทางในการวางแผนเรื่องการดำเนินงาน

(๓) หลักนิยมและขั้นตอนของสหรัฐฯ สำหรับการวางแผนปฏิบัติการร่วมก็เป็นแนวคิดด้วย ใช้กับความท้าทายระดับนานาชาติ, และการพิจารณาทั่วไปสำหรับการโต้ตอบกับ IGOs และองค์กรที่เป็นเจ้าภาพในประเทศมีความคล้ายคลึงกับหน่วยงานและหน่วยงานของ USG ปัญหาพื้นฐานมีความคล้ายคลึงกันมากสำหรับทั้งสองสถานการณ์

ค. การบูรณาการระดับยุทธการ ผู้บัญชาการกองทัพบกสหรัฐฯ ที่อุทิศตนเพื่อองค์กรทหารข้ามชาติมีหน้าที่ในการบูรณาการการวางแผนปฏิบัติการร่วมกับการวางแผนหลายชาติในระดับยุทธการ โดยปกติจะเป็น GCC หรือผู้ใต้บังคับบัญชา JFC ที่รับผิดชอบพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ภายในการปฏิบัติการหลายชาติ จะต้องมีการวางแผนและดำเนินการ ผู้บัญชาการเหล่านี้มักทำงานภายในสองช่วงของสายการบังคับบัญชา ในระหว่างการปฏิบัติการหลายชาติใดๆ สายการบังคับบัญชาของหลายชาติ และสายการบังคับบัญชาของสหรัฐฯ ภายในองค์กรหลายชาติ, พวกเขาสั่งหรือสนับสนุน MNF ที่กำหนดและวางแผน, ตามความเหมาะสม สำหรับการใช้กำลังหลายชาติตามแนวทางยุทธศาสตร์ที่เกิดจากความเป็นผู้นำระดับนานาชาติภายในสหรัฐอเมริกา สายการบังคับบัญชา, พวกเขาสั่งกองกำลังสหรัฐร่วม

และเตรียมแผนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการจากประธานาธิบดี, SECDEF และ CJCS งานเหล่านี้รวมถึงการพัฒนาแผนร่วมกันเพื่อสนับสนุนความมุ่งมั่นหลายชาติในแผนปฏิบัติการ และแผนงานของ GCC งานเหล่านี้รวมถึงการพัฒนาแผนร่วมกันเพื่อสนับสนุนความมุ่งมั่นหลายชาติแต่ละครั้งภายใน AOR ของ GCC และการวางแผนสำหรับภาวะเผชิญเหตุของสหรัฐฯ ฝ่ายเดียวภายในพื้นที่เดียวกัน ผู้บัญชาการทหารสหรัฐฯ ประสานงานการวางแผนหลายชาติกับการวางแผนปฏิบัติการร่วม

ง. แต่ละ MNF ได้พัฒนาข้อปฏิบัติของตนเองขึ้นโดยเฉพาะและวางแผนที่จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติการหลายชาติ

(๑) ตัวอย่างเช่น, ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก, กำลังหลายชาติ ยื่นขั้นตอนการดำเนินการ (MNF SOP) ได้รับการพัฒนา และได้รับการบริหารงานโดยทีมงานวางแผนการหลายชาติ (Multinational Planning Augmentation Team) ซึ่งเป็นกลุ่มผู้วางแผนทางทหารจากประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกนำโดยกองบัญชาการกองทัพเรือสหรัฐฯ ในมหาสมุทรแปซิฟิกเป็นจุดเริ่มต้นเจตนาของ MNF นี้ SOP คือการเพิ่มความเร็วในการตอบสนองการทำงานร่วมกัน ประสิทธิภาพของภารกิจ และเอกภาพของความพยายามในการดำเนินการของ MNF ในระหว่างสถานการณ์การดำเนินการในภาวะวิกฤติ ได้รับการออกแบบมาเพื่อลดการทำงานเฉพาะกิจ ลักษณะของ CAP หลายชาติโดยการจัดตั้ง “จุดเริ่มต้นของการดำเนินงาน” สำหรับ MNF ตัวอย่างเช่น, ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก, กำลังหลายชาติ ขั้นตอนการดำเนินการ (MNF SOP) ได้รับการพัฒนา และได้รับการบริหารงานโดยทีมงานวางแผนการข้ามชาติ (Multinational Planning Augmentation Team) ซึ่งเป็นกลุ่มผู้วางแผนทางทหารจาก

ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก นำโดยกองบัญชาการกองทัพเรือสหรัฐฯ ในมหาสมุทรแปซิฟิกเป็นจุดเริ่มต้นเจตนาของ MNF นี้ SOP คือการเพิ่มความเร็วในการตอบสนองการทำงานร่วมกันประสิทธิภาพของภารกิจ และเอกภาพของความพยายามในการดำเนินการของ MNF ในระหว่างสถานการณ์การดำเนินการในภาวะวิกฤติได้รับการออกแบบมาเพื่อลดการทำงานเฉพาะกิจลักษณะของ CAP นานาชาติโดยการจัดตั้ง “จุดเริ่มต้นของการดำเนินงาน” สำหรับ MNF

(๒) ในทำนองเดียวกันสำหรับการดำเนินงานของนาโต, สหรัฐฯ และประเทศนาโตอื่นๆ ได้พัฒนาขึ้นและให้สัตยาบัน ลำดับชั้นหลักนิยมนร่วมของสิ่งตีพิมพ์ ที่ระบุหลักการ และยุทธวิธีเทคนิคและขั้นตอนต่างๆ ที่ควรจะใช้ในระหว่างปฏิบัติการนาโต JFCs, their staffs and subordinate forces จะสามารถเข้าถึงและทบทวนสิ่งพิมพ์เหล่านี้ได้ก่อนหน้านี้ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การนาโต

๑๘. ทบทวนแผนปฏิบัติการหลายชาติ

แผนยุทธศาสตร์ร่วมของสหรัฐฯ หรือแผนเผชิญเหตุ จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนแผนหลายชาติ มีการพัฒนา, การทบทวน และได้รับอนุมัติเฉพาะภายในช่องทางการดำเนินงานของสหรัฐฯ เท่านั้น พวกเขาอาจหรือไม่อาจแชร์กับหุ้นส่วนหลายชาติได้ บางส่วนที่เลือกและ/หรือข้อมูลการวางแผนและการปรับใช้ที่เหมาะสมอาจได้รับการเผยแพร่ตาม CJCSI 5714.01 นโยบายการเผยแพร่ข้อมูลร่วมกัน ตัวแทน USG และผู้บัญชาการภายในองค์กรหลายชาติแต่ละแห่งมีส่วนร่วมในการวางแผนหลายชาติ และ

แลกเปลี่ยนข้อมูลในเอกสาร และแผนร่วมกัน การทบทวน และอนุมัติแผนหลายชาติอย่างเป็นทางการทำได้ตามขั้นตอนเฉพาะ ที่ได้รับการรับรองโดยองค์กรหลายชาติแต่ละแห่ง และอาจมีหรือไม่รวมถึงการทบทวนหรืออนุมัติของสหรัฐอเมริกาแยกต่างหาก แผนเผชิญเหตุพหุภาคีมักก็ต้องได้รับอนุมัติจากระดับประเทศในสหรัฐฯ

JP 3-16, การดำเนินงานหลายชาติ, และ JP 4-08, การสนับสนุนด้านโลจิสติกส์ของการดำเนินงานหลายชาติ, ให้รายละเอียดมากขึ้น เล่ม CJCSM 3122.01 แสดงการทบทวนและขั้นตอนการอนุมัติแผน ทีมเสริมการวางแผนหลายชาติ MNF SOP, ที่ <http://community.apan.org/> ให้รูปแบบและขั้นตอนที่ตกลงกันโดยทั่วไปซึ่งอาจช่วยในการวางแผนความพยายามในสภาพแวดล้อมหลายชาติ